

Τῇ ΙΑ΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βλασίου.

*Ἱερός **Ν**αός Ἁγίου **Β**λασίου Ἀρείας*

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Ἄμα τή εισόδῳ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῳ, ὁ
Δεξιός χορός ψάλλει ἀργῶς καί μετὰ μέλους τό ἐπόμενον

«Θεὶς πολλά ἔτι...»

Χρόνος ἀργός

Ρυθμός τετρασημῶς μέτ' ἐξαιρέσεων

Ἦχος Δι

Εἰς πο ο ολ λα α α α α α

ε ε ε ε ε ε ε τη η η

Δε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο

τα α α α α α α α

ὁ Ἱερεύς:

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νύν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς 103

***Εὐ**λόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθησ σφοδρα.*

***Ἐ**ξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλ λόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.*

***Ἐ**κτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσεί δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.*

***Ὁ** τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.*

***Ὁ** ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.*

***Ὁ** θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.*

***Ἀ**βυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.*

***Ἀ**πὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.*

***Ἀ**ναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσιν πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.*

***Ὁ**ριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.*

***Ὁ** ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνάμεσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.*

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλ λων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρύναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ κα ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσεται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὥς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοοσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὁρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιροὺς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτήν.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

ΑΝΟΙΞΑΝΤΑΡΙΑ

ΔΕΣΙΟΣ ΧΟΡΟΣ

Ἦχος λ̣ ϝ̣ Νη

Θ. Π. Φωκαέως

†1851

(M) (N) (M) (B)

νοι ξα αν το ο ος σου την χει ει ει

(Δ) (M) (Δ)

ει ρα α τα συ υμ πα αν τα πλη

(Π) (N)

η σθη η η σο ο ο ον ται χρη στο ο ο

τη η η η τος α πο στρε ε ε ψαν

(B) (N)

τος δε σου το ο ο προ σω ω πο ον τα

ρα χθη η η σο ο ο ο ον ται Δο

(Π)

ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ος αλ λη λου

(N)

ου ου ι ι ι ι α

ΑΡΙΣΤΕΡΟΣ ΧΟΡΟΣ

(Δ)

ντα νε λει εις το Πνε ε ευ μα α

(N) (Δ)

α αυ τω ω ων και εκ λει ει ει ψου

(Π)

ου ου σι και εις τον χου ου ουν α α αυ

(N) (M) (N)

τω ων ε πι στρε ε ε ψου ου ου ου

(M) (N) (Π)

σιν Δο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο ος

(N)

αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

ΔΕΞΙΟΣ ΧΟΡΟΣ

(N) (Δ)

ξα πο στε λεις το ο Πνε ε ευ

(N)

μα α α α σου και κτι σθη η σο ον ται

(Δ) (N)
αι και α να και νι ι ι ει ει εις
ν' η'

(Δ) (Π)
το προ ο σω ω πον τη η ης γη ης Δο ξα
♂ Δ

(N) (Γ) (M)
σοι Πα α α τερ Δο ο ξα α σοι οι Γι
Δ

(Δ)
νι ε ε ε ε ε Δο ξα α σοι το Πνε
♂ η'

ε ευ μα α το ο ο Α α γι ι ι

(N) (Π)
ον Δο ξα α σοι οι ο Θε ο ος αλ λη
Δ

(N)
λου ου ου ι ι ι ι α
4 ν η'

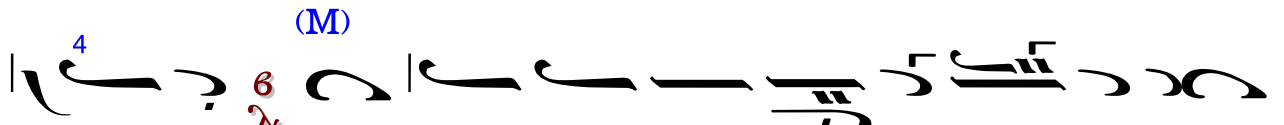
ΔΡΙΣΤΕΡΟΣ ΧΟΡΟΣ

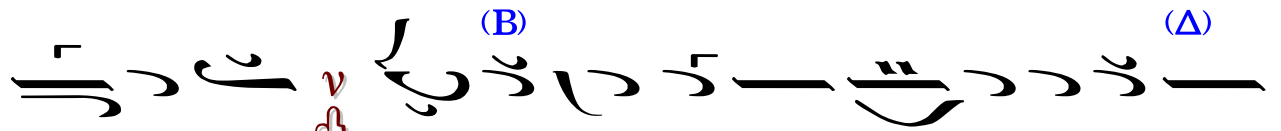
(M) (Δ)
η τω η δο ξα α Κυ υ ρι
♂

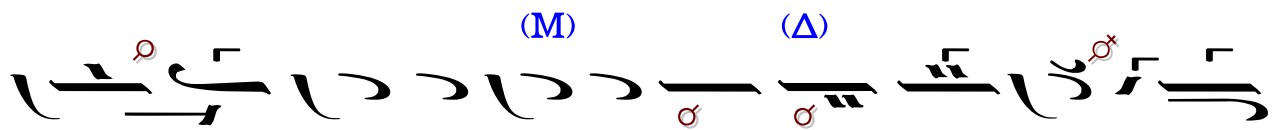
ι ι ου ου εις τους αι ω ω να α
4 Δ

(N) (B)

 ας ευ φραν θη η σε ται αι αι Κυ ρι ι

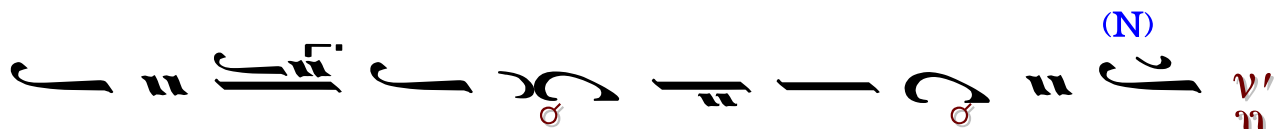
(M)

 ο ος ε πι τοις ε ε ερ γοι οις α

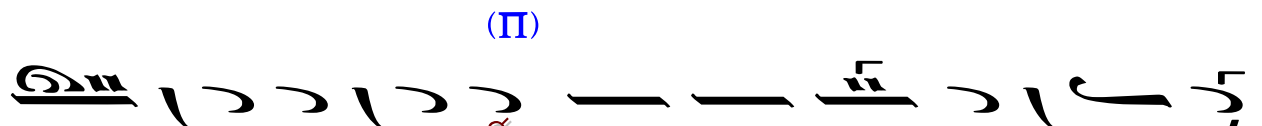
(B) (Δ)

 α αυ του Δο ξα σοι οι οι Α γι ι ε Δο

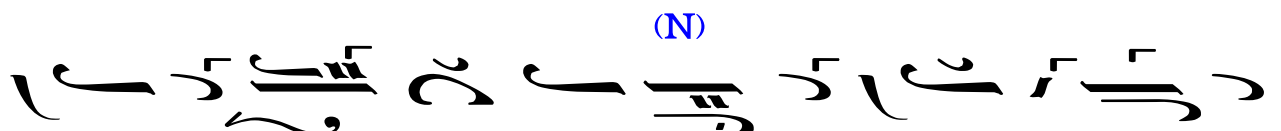
(M) (Δ)

 ο ο ξα α σοι οι Κυ υ υ ρι ι

(M) (Δ)

 ι ε Δο ξα α σοι οι Βα σι λευ ου ου

(N)

 ρα α α α νι ι ι ε ε ε

(Π)

 Δο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ος

(N)

 α α αλ λη λου ου ου ι ι ι ι

⁴

 α

Ἄεσιος χορός

(Π) (Κ)

ε πι βλε ε ε ε ε πων ε πι

(Μ) (Π)

ι ι τη η η ην γην και ποι ων αυ

(Ν)

α αυ την τρε ε ε ε ε ε ε μειν

(Δ)

ο α πτο με ε νος των ο ρε ε ω ω

(Ν) (Δ) 4 (Μ) (Δ)

ων και κα πνι ι ι ι ι ζο και κα

(Β)

πνι ι ζο ο ον ται Δο ο ξα σοι οι

(Δ) (Μ)

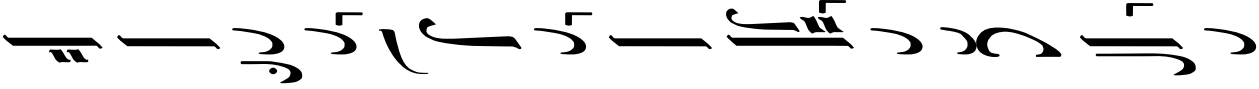
οι Α γι ι ε Δο ο ξα α σοι οι Κυ

(Δ)

υ υ ρι ι ι ε Δο ο ξα α

(Μ) (Δ)

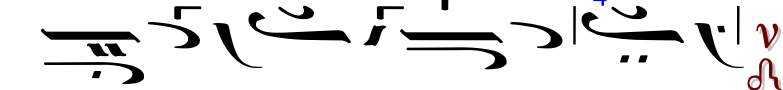
α σοι Βα σι λευ ου ου ρα α α α α

 α α νι ι ι ι ου ρα α νι ι ι
 (M) (Δ)

 ε Δο ο ξα α α σοι το Πνε ε ευ

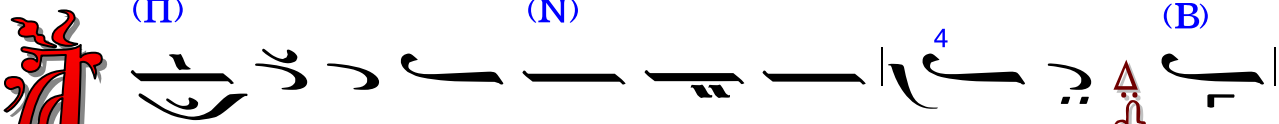
 μα το α α α α α α α γι ι ι
 (M) (M)

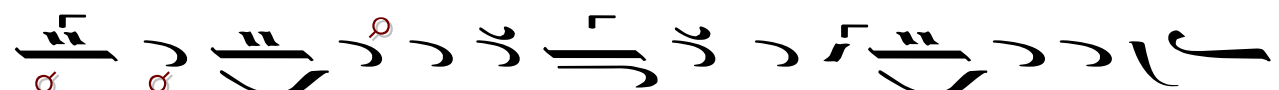
 το α α γι ι ο ον Δο ξα α σοι οι
 (N)

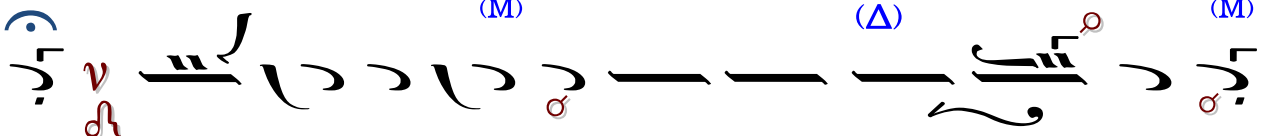
 ο Θε ο ο ο ο ος Αλ λη λου

 ου ου ι ι ι α α

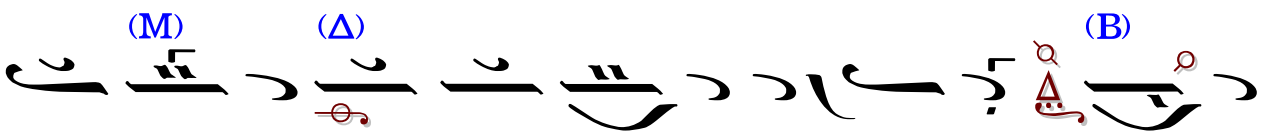
ΔΡΙΣΤΕΡΟΣ ΧΟΡΟΣ

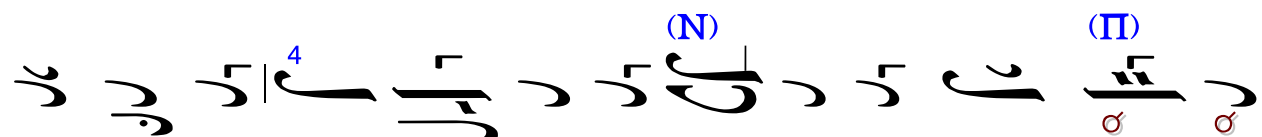

 σω τω Κυ ρι ι ι ω ω εν
 (Π) (N) (B)

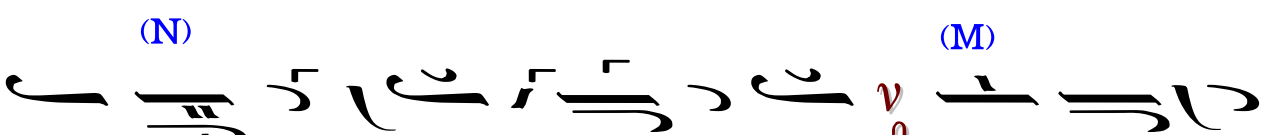
 τη ζω ω η η η η μου ψα λω ω τω
 (M) (Δ)

 Θε ε ω ω ω μου ε ως υ πα α αρ χω
 (Π) (N)

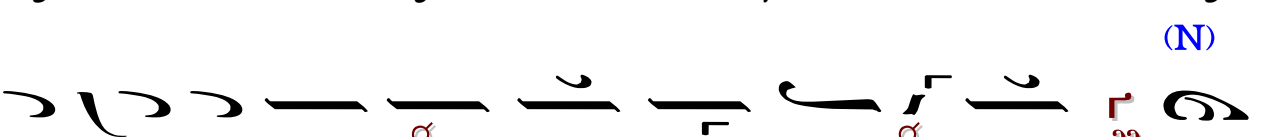

 ω Δο ξα α σοι οι Τρι συ πο ο στα α

 τε Θε ε ο ο ο τη ης Πα α α α α

 τερ Γι υι ε και Πνε ε ευ μα α σε ε

 Προ σκυ υ νου ου ου ου με ε εν και δο ο

 ξα α α ζο ο ο ο μεν Δο ο ξα

 α σοι οι ο Θε ο ο ο ο ος Αλ

 λη λου ου ου ι ι ι ι α

(N) (B)

δυν θει ει ει η α αυ τω η

(M)

δι α λο ο γη η η η μου ε

(Δ)

γω ω δε ε ευ φραν θη η σο ο ο

(N) (Π) (N)

μαι ε πι τω Κυ ρι ι ι ω ω

(M) (Δ)

Δο ξα α σοι οι Πα α τε ερ Α α α

(B)

να α αρ χε Δο ξα α σοι Τι ε συ υ

(Δ)

υ να να αρ χε Δο ξα α σοι το Πνε ε

ευ μα α το ο ο α α γι ι ι ον

(Δ)

το ο μο ου ου σι ι ι ον και ο

μο ο ο ο ο ο ο θρο ο και ο μο ο
(M) (Π) (N)

θρο ο νο ον Τρι α ας Α γι α δο ο

ο ο ο ξα α α α σοι Δο ο
(M)

ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο ο ος

(N)
Αλ λη λου ου ου ου ου ι ι ι ι

α

ΑΡΙΣΤΕΡΟΣ ΧΟΡΟΣ

(N) (Π) (M)
κ λει ποι εν α μαρ τω ω ω λοι α

(N) (Δ) (Π)
πο ο ο ο τη η η η ης γη ης και

(M) (Δ)
α α α νο ο ο μοι οι οι ω στε

(Π) (N)

ε μη η υ πα α αρ χει ει ν α α αυ

(Δ) (B)

τους Δο ξα σοι οι οι Πα α α τερ Δο ξα α

(M) (Γ)

σοι Γι υι ε ε ε ε Δο ο ξα α α σοι το

(Δ) (M) (Δ)

Πνε ε ευ μα α α το α α α α α α

(M) (Π)

γι ι ι το α α γι ι ο ον Τρι α

(N) (M)

ας α γι α δο ο ο ξα α α α σοι Δο

ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο ος

(N)

Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

Ἄξιός χορός

(N) (M) (Δ)

υ λο ο ο ο γει η ψυ χη

η η η μου το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι

(Π)

ον ο Η λι ο ος ε ε ε γνω την δυ

(N) (Π)

υ υ σι ιν α α αυ του ε ε ε ε

(N) (Δ)

ε θου σκο ο ο τος και ε γε ε ε

(N)

νε ε το ο ο νυ υξ Δο ο ξα α

(M) (Δ)

σοι οι Βα σι λε ε ε ευ Ε που ου ρα

α α α α α α νι ι Ε ε που ρα α

νι ι ι ε Δο ο ξα α α σοι

Παν το κρα α α το ο ορ συ υ υν

Υι υι ω ω και Πνε ευ μα α α τι

Δο ο ξα σοι ο Θε ε ο ος Αλ λη λου ου

ου ι ι ι ι α

ΔΡΙΣΤΕΡΟΣ ΧΟΡΟΣ

ς ε με γα λυ υ υν θη η η τα

ε ερ γα σου ου Κυ ρι ε πα α α α

αν τα εν σο φι ι ι α ε ποι οι οι η

η η η σας Δο ξα α σοι Πα α τε ερ

α α γε ε εν νη η η τε Δο ξα

ᾠδὴ 4 (M) (B) (M) (Δ)
 α σοι οἱ Ἰε ε ε ε ε ε γεν νη η τε

ᾠδὴ 4 (B)
 Δο ο ξα α α α σοι το Πνε ευ

(N)
 μα το ο ο α γι ι ο ον το εκ του

(M) (Δ)
 Πα α τρο ος ε εκ πο ρε ευ ο ο ο

(M) (Δ)
 με ε ε ε νον και εν Ἰω ανα παυ

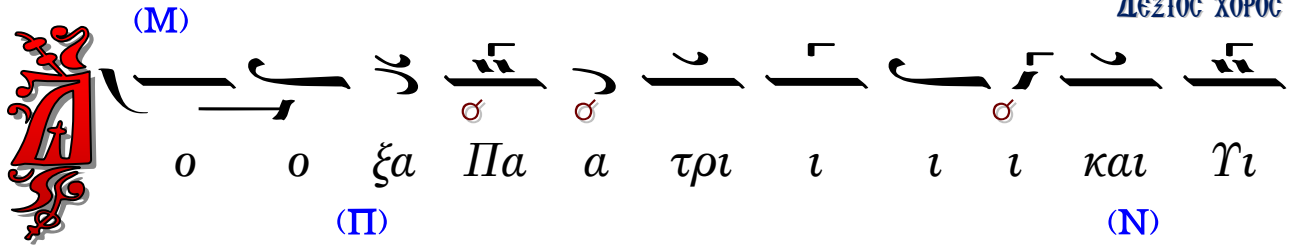
(Π)
 ο ο ο με ε ε ε νον Τρι α ας α

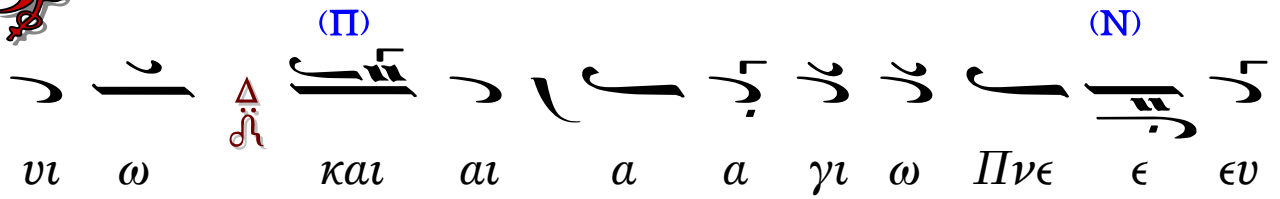
(N) (M)
 γι α δο ο ο ξα α α α σοι Δο ο

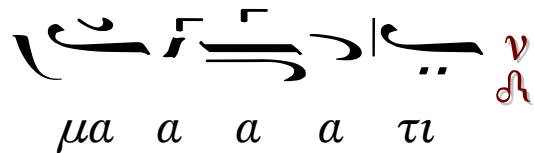
(N)
 ξα α σοι οἱ ο Θε ο ο ο ο ος Αλ

ᾠδὴ 4
 λη λου ου ου ι ι ι ι α

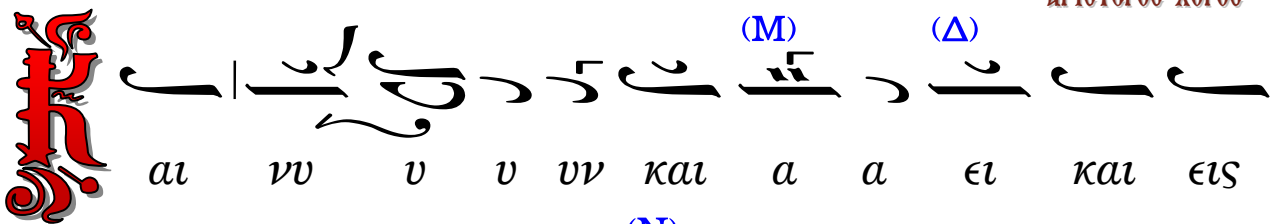

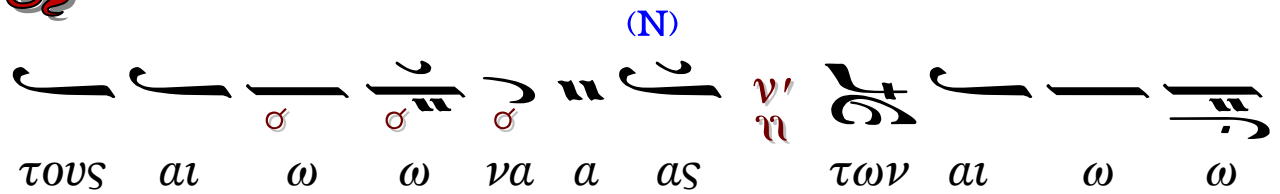
(M)
ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Γι

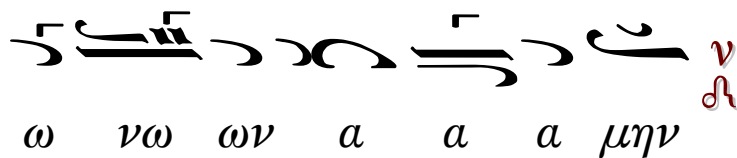
(Π) (N)
υι ω και αι α α γι ω Πνε ε ευ

μα α α α τι

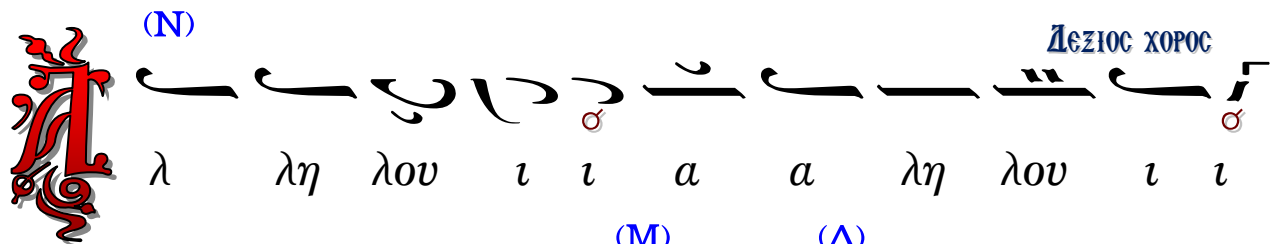
ΑΡΙΣΤΕΡΟΣ ΧΟΡΟΣ

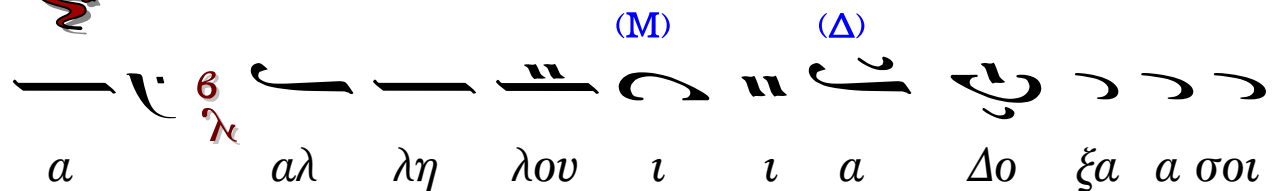
(M) (Δ)
αι νυ υ υ υν και α α ει και εις

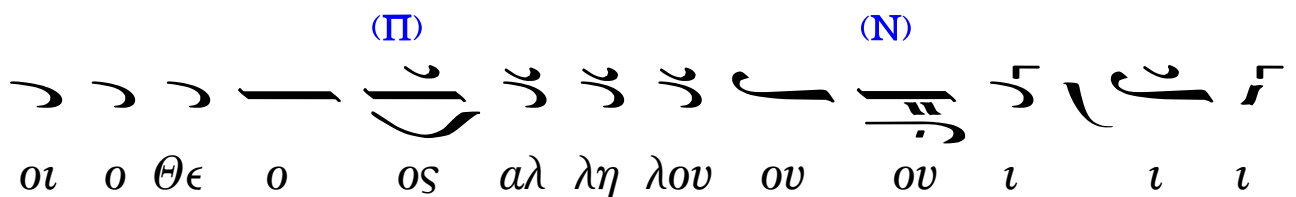
(N)
τους αι ω ω να α ας των αι ω ω

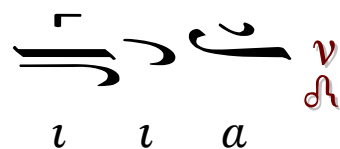

ω νω ων α α α μην

ΔΕΣΙΟΣ ΧΟΡΟΣ

(N)
λ λη λου ι ι α α λη λου ι ι

(M) (Δ)
α αλ λη λου ι ι α Δο ξα α σοι

(Π) (N)
οι ο Θε ο ος αλ λη λου ου ου ι ι ι

ι ι α

(M) (B) ἈΡΙΣΤΕΡΟΣ ΧΟΡΟΣ

λ λη λου ι ι α αλ λη λου ι ι

(M) (Δ) (N)

α αλ λη λου ι ι α Δο ξα α σοι οι

(Π) (N)

ο Θε ο ος αλ λη λου ου ου ι ι ι ι

α

ΔΕΞΙΟΣ ΧΟΡΟΣ

(N)

λ λη λου ου ι ι α αλ λη λου ι

(M) (Δ)

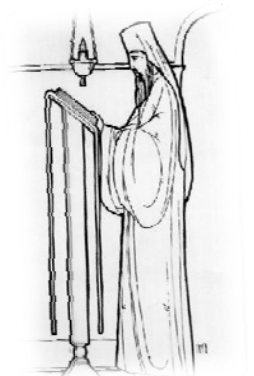
ι α αλ λη λου ι ι α δο ξα α σοι

(M) (N) (Π)

ο Θε ε ο ο ος η η μω ων δο ο

(M)

ξα σοι οι οι οι

Κύριε Ἐλέησον

Ἦχος λ ϝ Νη

Α μην ϝ

(N) K υ ρι ε ε λε ε η σον ϝ

(N) K υ ρι ε ε λε ε ε η σον β λ

(N) K υ ρι ε ε λε ε ε η σον Δ

(N) K υ ρι ε ε λε ε ε η σον Δ

(N) K υ ρι ε ε λε ε ε η σον β λ

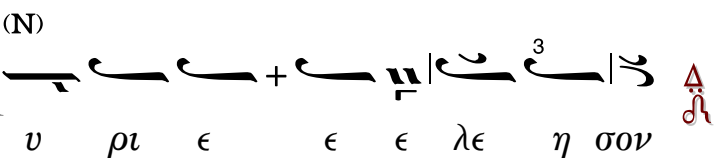
(N) K υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον ϝ

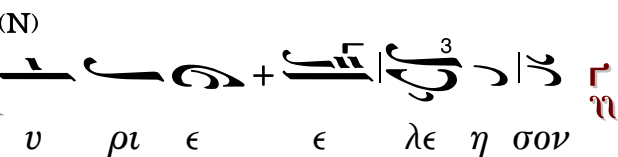
Ἄτερα.

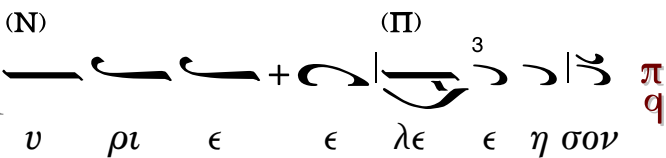
Ἦχος λ ϝ Νη

(N)
υ ρι ε ε λε ε ε η σον ν ϝ

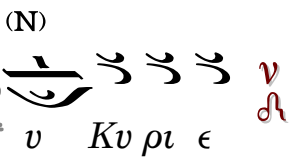
(N)
υ ρι ε ε ε λε ε η σον β λ

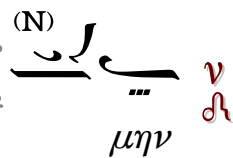
(N)
υ ρι ε ε ε λε η σον Δ ϝ

(N)
υ ρι ε ε λε η σον ρ η

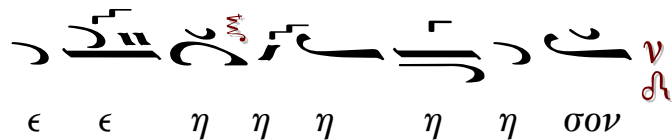
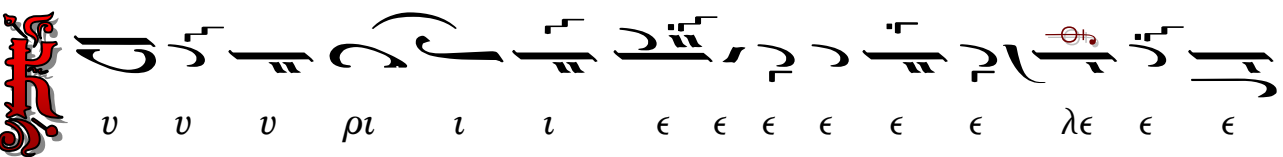
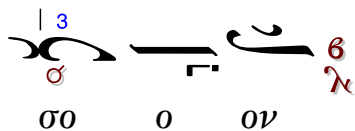
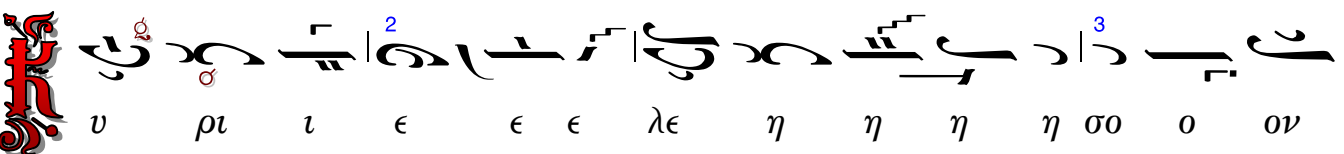
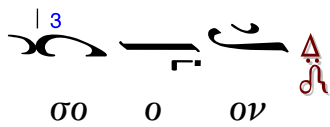
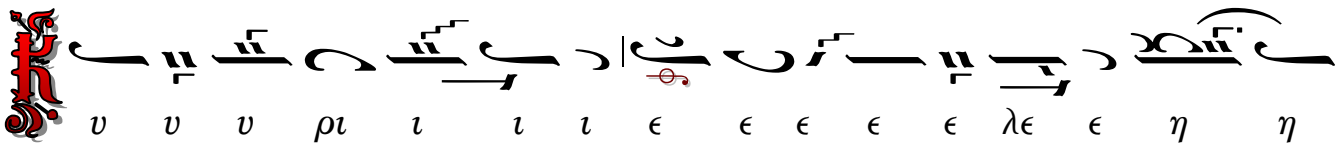
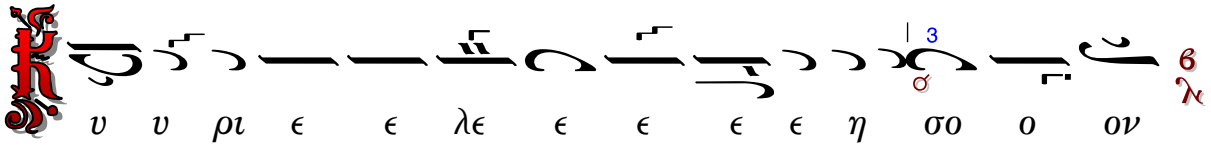
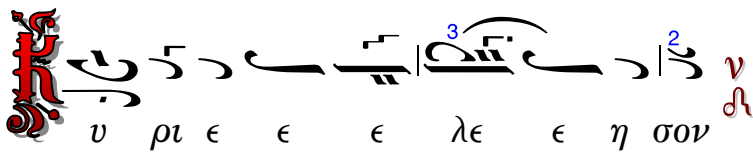
(N)
υ ρι ε ε λε ε η σον π ϣ

(N)
υ ρι ε ε λε ε ε η σον ν ϝ

(N)
υ Κυ ρι ε ν ϝ

(N)
μην ν ϝ

Ἦχος λ π ς Νη

Κεκραγάριον αργοσύντομον

Ἦχος α΄ Πα Ϡ

(Π)
K υ ρ ι ε ε κ ε κ ρ α ξ α α π ρ ο ο ο ς σ ε

ε π q ε ι σ α κ ο υ σ ο ο ο ν μ ο υ π q ε ι σ α

(Μ) (Π)
 α κ ο υ ο υ σ ο ο ν μ ο υ ο υ Κ υ υ υ ρ ι ι

ι ε π q Κ υ ρ ι ε ε κ ε κ ρ α α ξ α π ρ ο ο ς

(Ζ)
 σ ε ε ε ι σ α κ ο υ σ ο ο ο ο ν μ ο υ ο υ ο υ

(Π)
 π ρ ο σ χ ε ς τ η φ ω ν η η η η τ η η η ς δ ε η η

(Γ)
 σ ε ω ω ω ς μ ο υ π q ε ν τ ω κ ε κ ρ α γ ε ν α ι

(Π)
 μ ε π ρ ο ο ς σ ε ε ε ε ε ε ι σ α κ ο υ σ ο ο ν

μ ο υ Κ υ υ υ υ ρ ι ι ι ι ε π q

(M)

α τευ θυν θη η η τω η προ ο ο σε

ευ χη η η μου ως θυ μι α α μα α

(Π)

α ε νω ω πι ο ο ον σου ε παρ

(N)

(Π)

σις τω ων χει ει ρω ων μου θυ σι α ε

(N)

σπε ρι ι νη η ει σα κου σον μου Κυ υ

(Π)

υ υ ρι ι ι ι ε

ἰστῶμεν Στίχους ε' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α' «Τῶν οὐρανίων ταγμάτων»

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν.

Εν τῇ ἀσκήσει βλαστήσας, Ὅσιε Βλάσιε, Ἱερωσύνης δόξη, ὥσπερ φοίνιξ δικαίων, ἐξήνθησας παμμάκαρ, καρποὺς θεϊκοὺς, μαρτυρίου προσάγων Θεῷ, τὴν τῶν εἰδώλων κατάλυσιν ἐμφανῶς, καὶ ἀνθρώπων τὴν οἰκείωσιν.

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ποιμαντικῶς, διαπρέψας, Ἱερομάρτυς Χριστοῦ, ἀθλητικούς ἀγῶνας, ὑπομείνας γενναίως, ἐν δι' ἀμφοτέρων, στέφος λαβών, ἐν ἑκατέροις κοσμούμενος, δικαιοσύνη καὶ πόνοις ἀθλητικοῖς· διὸ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Θεῖω ῥωσθεῖσαι γυναῖκες, ζήλω τῆς πίστεως, τοῖς ὑπερτίμοις ἄθλοις, τῆς καλῆς μαρτυρίας, ἐστέφθησαν σὺν τέκνοις, θαῦμα φρικτόν! τὴν κεφαλὴν γὰρ ποθοῦσαι Χριστόν, καὶ ἐν αὐτῷ νυμφευθεῖσαι ὑπὲρ αὐτοῦ, τὰς κεφαλὰς ἐναπετμήθησαν.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ὡς προμηθέα σε πάντων, ὑμνοῦμεν Βλάσιε, καὶ λογικῶν
θερμμάτων, καὶ ἀλόγων πασχόντων· πάντας γὰρ ἰσχύεις,
θεράπον Χριστοῦ, εὐεργετεῖν καὶ ἰᾶσθαι πιστῶς· τὴν γὰρ τοῦ
Πνεύματος χάριν πεπλουτηκώς, δαψιλεύεις τὰ θαυμάσια.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες
οἱ λαοί.

Χριστὸς τὸ ζῆν σοι παρμάκαρ, καὶ τὸ θανεῖν ἀληθῶς, κέρδος
ἐδείχθη πίστει, κατὰ Παῦλον τὸν μέγαν, Βλάσιε θεόφρον,
ἐπεὶ δι' αὐτόν, προθυμότατα τέθνηκας, καὶ σὺν αὐτῷ βασιλεύεις
διὰ παντός, εἰς ζωὴν τὴν ἀτελεύτητον.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια
τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὡς τῇ σεπτῇ διατάξει ἐπιτροπεύσας σοφέ, τοῦ θεοῦ
Εὐστρατίου, Βλάσιε Ἱεράρχα, οὕτω καὶ νῦν μὴ παύση αἰεὶ
ἐφορῶν, τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην σου, καὶ τὴν παροῦσαν σου
Μάνδραν τὴν εὐαγῇ, σκέπε πάντοτε καὶ φύλαττε.

Δοξαστικόν

«Βλαστήσας ἐν τῇ ἀσκήσει...»

Ἦχος λ̣ π̣ Πα

Αθανασίου Καραμάνη

π̣ (M) + (Π)
 λ̣ ε̣ ε̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ξα Πα α

τρι ι και αι αι Ἰι υι ω και α γι ι

ι ω ω ω Πνευ ευ μα α α τι

λα στη η σας ε ε εν τη η η η

α α σκη η η σει των θει ει ω ω α α ρε ε

τω ω ω ω λω ω ω ω ων φε ρω ω νυ υ

μωσ Βλα α α σι ι ι ε ε ξην θη σας Δαυ

ι τι κως ω ω ω σπε ερ φοι οι οι οι
 νιξ εν ταις αυ λαις του Κυ υ ρι ι ι
 ου και ω σει κε δρος ε πλη θυ υ υ υν θη
 ης τοις κα α α τορ θω ω ω μα α α
 σιν ως αμ πε λο ος δε ε ε ε ε
 ευ θη νου ου σα εν οι οι οι οι κω θε ε ου
 τω και ρω του μαρ τυ ρι ι ι ι ι ου ου
 τε μνο με νος βα σα α νων ποι οι ναις εκ
 καρ που ου ου τω ω ων α α α γω ω
 ω των α γω ω ω νω ων σου εμ βλυ σας

(Δ)
 ω ω ως μα κα ρι ι ι ζο ο ον τες
 (Π)
 ε ε ε ευ φη η μου ου ου με ε εν σε
 (Δ) (Μ)
 αι του ου με ε νοι οι λα α βειν δι α
 (Κ)
 σου ου ου ου την ει ει ει ρη η η η νην
 (Π) (Μ) (Π) (Μ)
 και το με ε γα ε ε ε λε ε ε ος

Ἔτερον (Δοξαστάριον Ζωῆς).

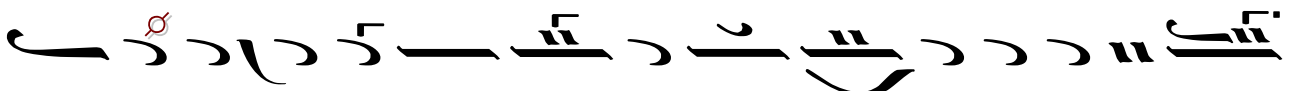
λα ση η η σας εν τη α σκη σει

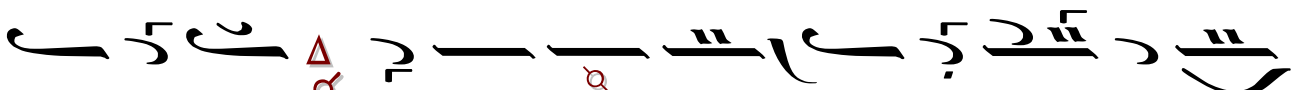
των θει ει ω ων α α α ρε ε των φε ρω

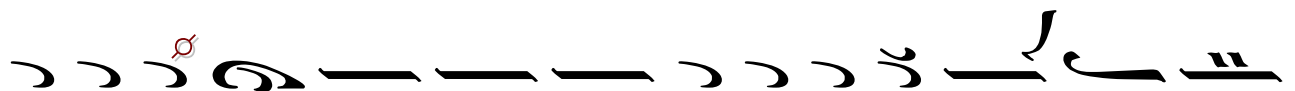
νυ μως Βλα α α σι ι ι ι ε ε ξην

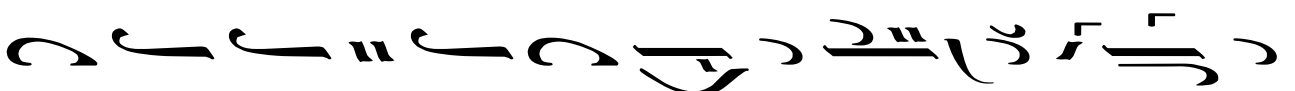
θη σας Δα βι ι ι τι ι κως ω ω ω σ περ φοι

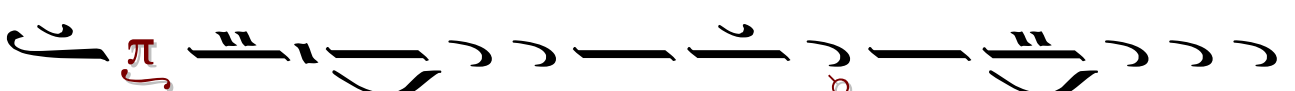
οι οι νιξ εν ταις αυ λαις τϷ Ϸ Κυ υ ρι

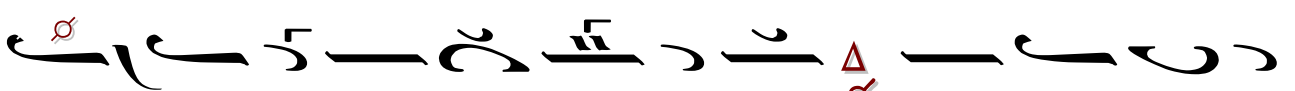
ι ι Ϸ και ω σει κε ε ε ε δρος ε πλη θυν

θης τοις κα α α τορ θω ω ω μα α α

σι ως α αμ πε λος δε ευ θη νϷ Ϸ Ϸ σα

εν οι οι οι κω θε ε Ϸ τω και ρω τϷ

μα α αρ τυ υ ρι ι ι ς τε μνο με νος βα

σα α νων ποι οι ναις εκ καρ πω των α

γω ω ω νω ω ω ων σϷ ε βλυ σας η μιν

οι οι νον νο ο η η τον εξ Ϸ πι ι

ο ο ον τες ευ φρο συ υ νη η ης ε εν θε

ε ε Ϸ τας καρ δι ι ας πλη ρω Ϸ με

ε ε θα και συμ φω ω ω νως συ νελθο

ο ον τες εν τη σε βα σμι ι α α μνη η η

μη της σης τε λει ω σε ε ως μα κα ρι ζο

ον τες ε ε ευ φη μϝ ϝ ϝ με ε εν σε

αι τϝ με νοι οι οι λα α βειν δι α σϝ

τη ην ει ει ει ρη η η νην και το με ε

ε γα ε ε ε λε ε ε ος

αι αι νυ υ υν και α α ει και εις τους

αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α

α μην

ις μη μα κα ρι σει σε Πα να γι α

α α Πα αρ θε ε ε νε τις μη α νυ

υ μνη σει ει σου τον α λο ο ο χε ε ευ τον

το ο ο κον ο γαρ α χρο νως εκ Πα

τρος εκ λα αμ ψας Τι ος Μο ο νο γε ε νης

ο αυ τος εκ σου ου της α α α γνη η ης προ

η ηλ θεν α φρα α α στως σα αρ κω ω ω

θεῖς φῡ σεί Θε ε ε ο ο ος υ πα α αρ

χων και φῡ σεί γε νο ο με ε νος α αν

θρω ω πος δι ι η η η μας ουκ εις

δυ α α δα α προ σω ω ω πων τε μνο

ο με ε ε ε νος αλλ εν δυ α α δι ι φῡ

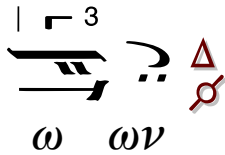
υ σε ε ων α συγ χυ υ τως γνω ω ω ρι

ζο ο με ε ε νος αυ το ον ι ι κε

τε ευ ε Σε μνη Πα αμ μα κα α α α ρι

ι ι ι στε ε λε η θη η η η η η

ναι τα ας ψυ χα α ας η η η μω ω ω

Δόξα... Ἦχος πλ. β' Τοῦ Στουδίτου

Βλαστήσας ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν θείων ἀρετῶν, φερωνύμως Βλάσιε, ἐξήνθησας δαυϊτικῶς, ὥσπερ φοίνιξ ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Κυρίου, καὶ ὥσεϊ κέδρος ἐπληθύνθης τοῖς κατορθώμασιν, ὡς ἄμπελος δὲ εὐθηνοῦσα ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τῷ καιρῷ τοῦ μαρτυρίου, τεμνόμενος βασάνων ποيناῖς, ἐκ καρποῦ τῶν ἀγώνων σου, ἔβλυσας ἡμῖν οἶνον νοητόν, ἐξ οὗ πiónτες, εὐφροσύνης ἐνθέου τὰς καρδίας πληρούμεθα, καὶ συμφώνως συνελθόντες, ἐν τῇ σεβασμῖα μνήμῃ τῆς σῆς τελειώσεως, μακαρίζοντες εὐφημοῦμέν σε, αἰτούμενοι λαβεῖν διὰ σοῦ τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον, ἡχὸς ὁ αὐτὸς

Πίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρόν,
τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας,

ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΑ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας Ἦχος πλ. δ' Νῆ

(N) δου δη ευ λο γει τε τον Κυ υ ρι
ον παν τες οι δου ου λοι Κυ ρι ου (Δίς)

Στίχ. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

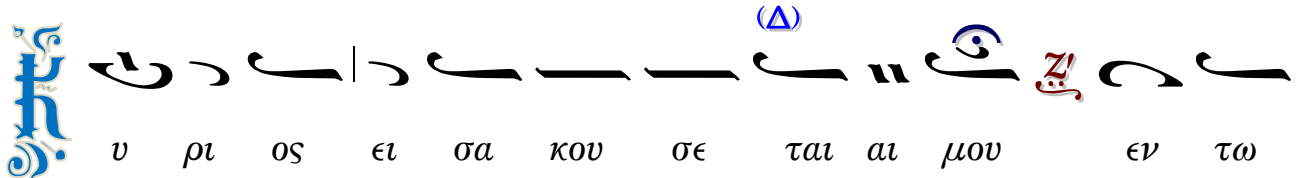
(N) (Δ) δου δη ευ λο γει τε τον Κυ ρι ι ον
(Π) (N) (Δ) (M) παν τες οι δου ου λοι Κυ ρι ι ου ου ου ου

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας Ἦχος β' Δι ξ

(M) υ υ ρι ος ει σα κου σε ται μου εν τω
(M) κε κρα γε ε ναι με προς αυ το ον (Δίς)

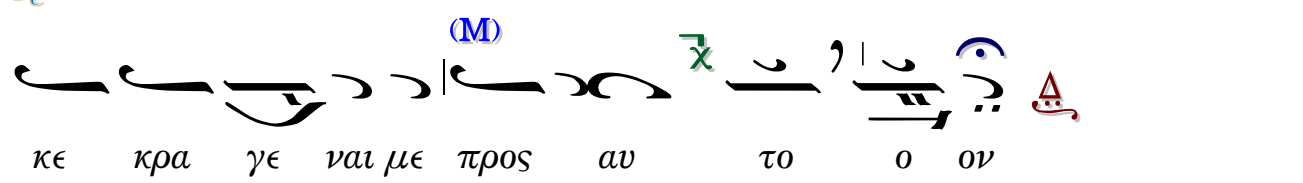
Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεός της δικαιοσύνης μου.

(Δ)

υ ρι ος ει σα κου σε ται αι μου εν τω

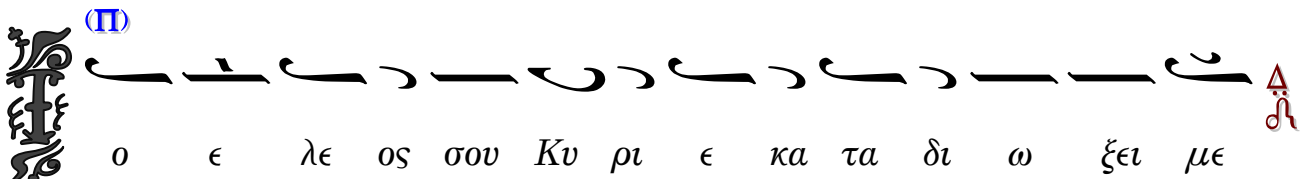
(M)

κε κρα γε ναι με προς αυ το ο ον

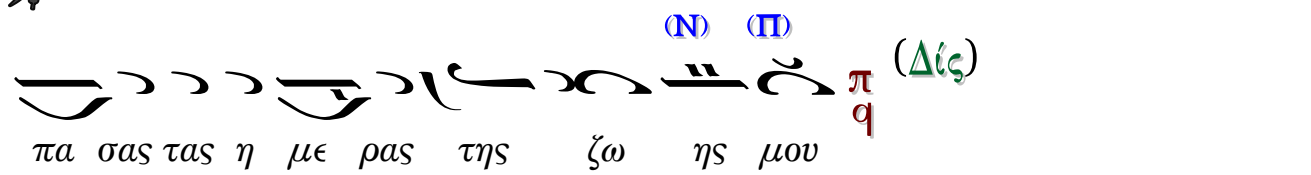
Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας Ἦχος α' Πα ♀

(Π)

ο ε λε ος σου Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

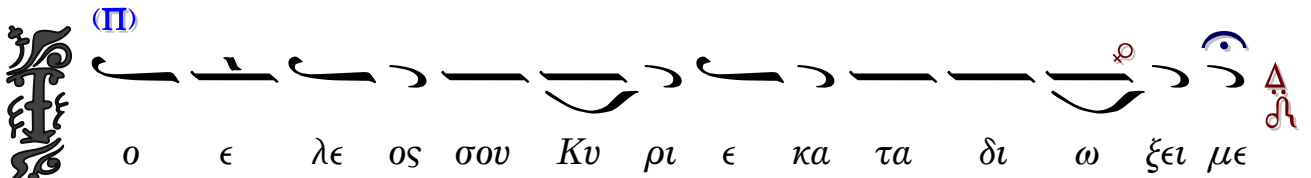
(N) (Π)

πα σας τας η με ρας της ζω ης μου

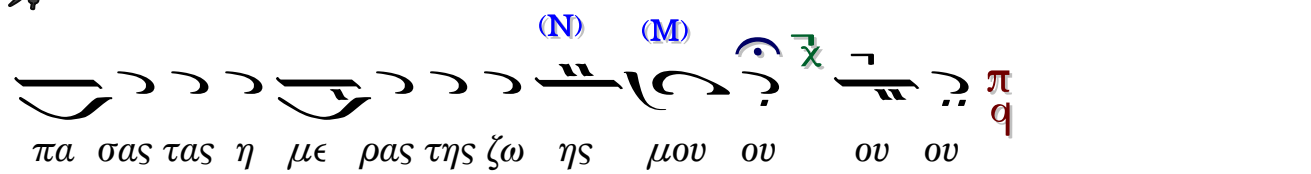
Στίχ. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει.

(Π)

ο ε λε ος σου Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

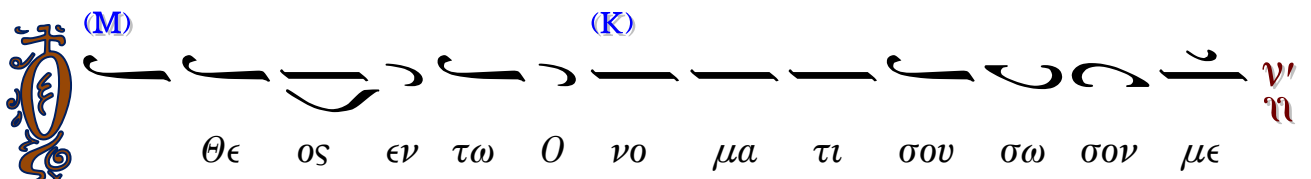
(N) (M)

πα σας τας η με ρας της ζω ης μου ου ου ου

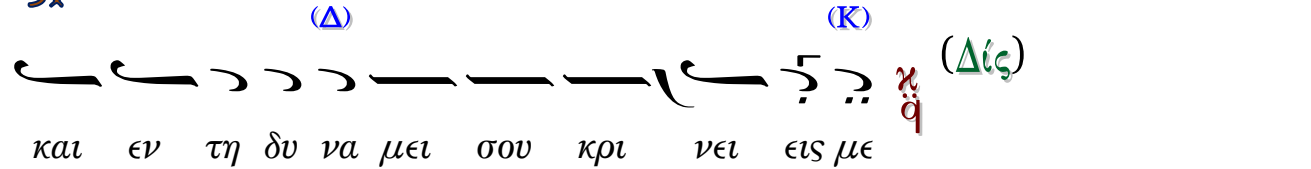
Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας Ἦχος πλ. α' Κε ♀

(M)

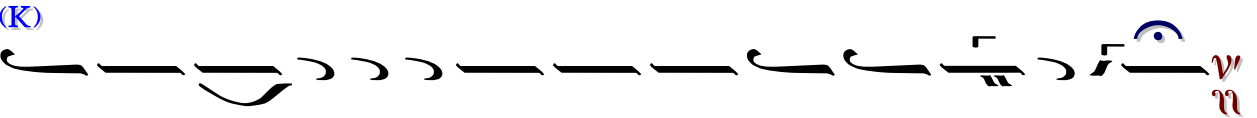
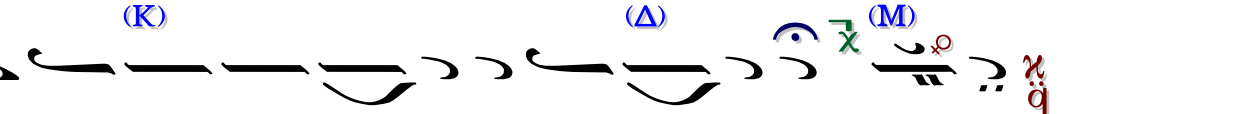
θε ος εν τω Ο νο μα τι σου σω σον με

(Δ)

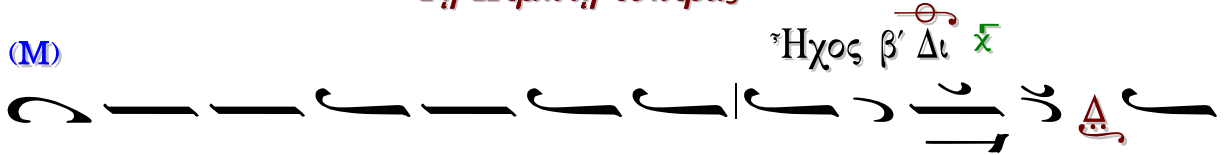
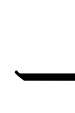

και εν τη δυ να μει σου κρι νει εις με

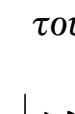
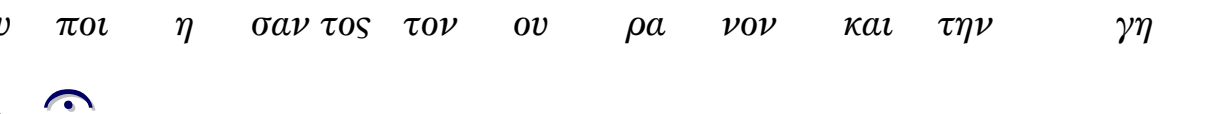
Στίχ. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

(Κ)
 Θε ος εν τω Ο νο μα τι σου σω ω σον με
 (Δ) (Κ)
 και εν τη δυ να μει σου κρι νει εις με ε ε

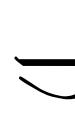
Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας

(Μ)
 βο η θει α μου πα ρα Κυ ρι ου του
 (Β)
 ποι η σαν τος τον ου ρα νο ον και την γη ην

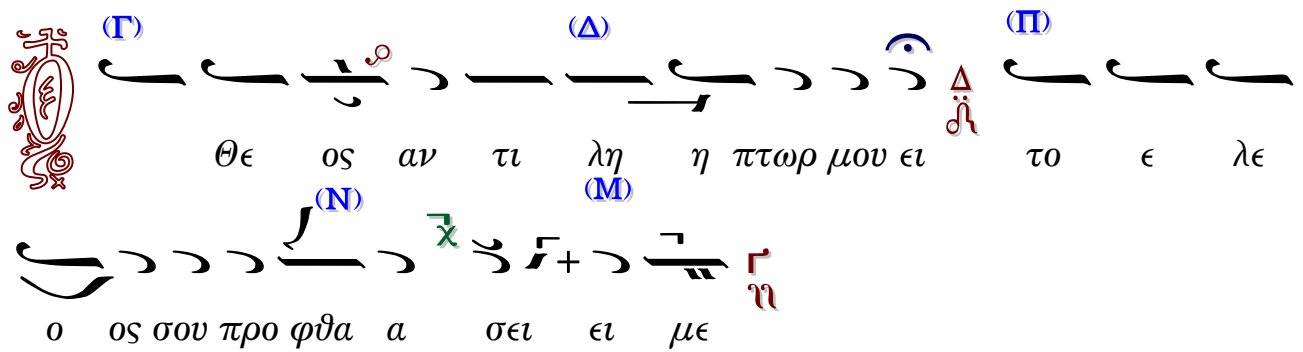
Στίχ. Ἦρα τους ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου.

(Μ)
 βο η θει α μου πα ρα Κυ ρι ι ου
 (Β)
 του ποι η σαν τος τον ου ρα νον και την γη

 η ην

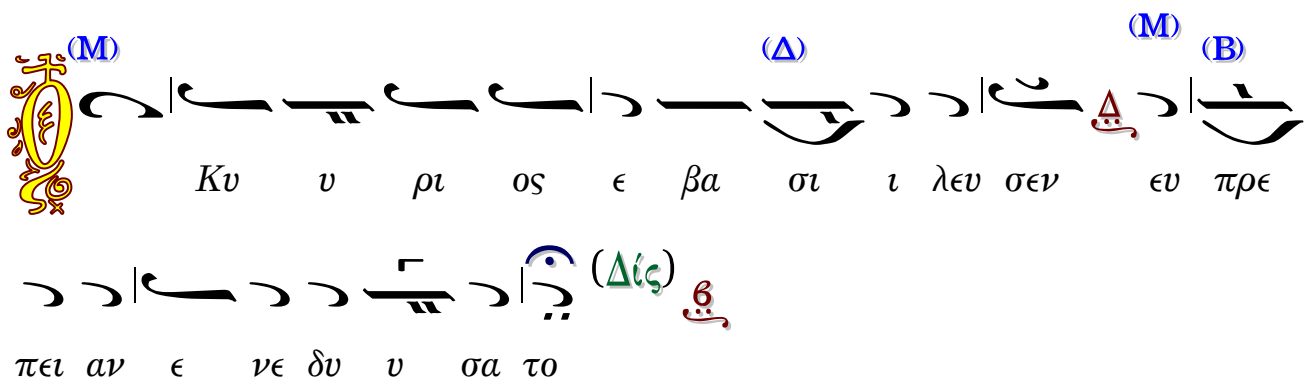
Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας Ἦχος βαρὺς Γα

(Γ) (Ν)
 Θε ος αν τι λη η πτωρ μου ει το ε λε
 (Γ)
 ο ος σου προ φθα α σει ει με

Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεός.

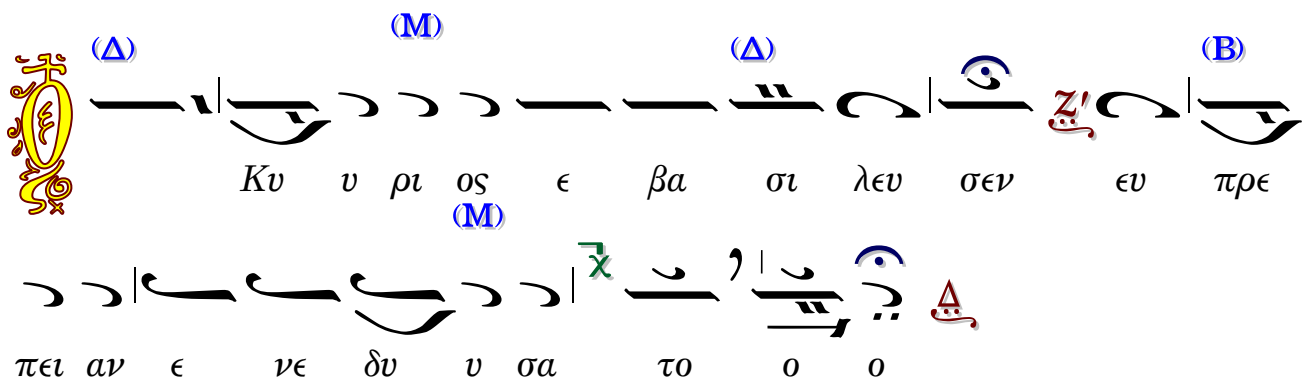

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας

Στίχ. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερεώσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Μνήμη δικαίου μέτ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν, πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ. Καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάττει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὸ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προῖμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκεύασα βουλήν, καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν· ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχὺς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἐνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, πλησθήσεσθε πνεύματος.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. ι', 12)

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, γλῶσσα δὲ ἀδίκου ἐξολεῖται. Χεὶλη ἀνδρῶν δικαίων ἀποστάζει χάριτας, στόμα δὲ ἀσεβῶν καταστρέφεται. Ζυγοὶ δόλιοι βδέλυγμα ἐνώπιον Κυρίου, στάθμιον δὲ δίκαιον δεκτὸν αὐτῷ. Οὗ ἂν εἰσέλθῃ ὕβρις ἐκεῖ καὶ ἀτιμία, στόμα δὲ ταπεινῶν μελετᾷ σοφίαν. Τελειότης εὐθέων ὁδηγήσει αὐτούς, καὶ ὑποσκελισμὸς ἀθετούντων προνομεύσει αὐτούς, οὐκ ὠφελήσῃ ὑπάρχοντα ἐν ἡμέρᾳ θυμοῦ, δικαιοσύνη δὲ ῥύσεται ἀπὸ θανάτου. Ἀποθανὼν δίκαιος ἔλιπε μετὰμελον, πρόχειρος δὲ γίνεται καὶ ἐπίχαρτος ἀσεβῶν ἀπώλεια. Δικαιοσύνη ἀμώμου ὀρθοτομεῖ ὁδούς, ἀσέβεια δὲ περιπίπτει ἀδικία. Δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὀρθῶν ῥύεται αὐτούς, τῇ δὲ ἀβουλία ἀλίσκονται παράνομοι. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς, τὸ δὲ καύχημα τῶν ἀσεβῶν ὄλλυται. Δίκαιος ἐκ θήρας ἐκδύνει, ἀντ' αὐτοῦ δὲ παραδίδοται ὁ ἀσεβής. Ἐν στόματι ἀσεβῶν παγὶς πολίταις, αἴσθησις δὲ δικαίων εὐόδος. Ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατάρθωται πόλις, καὶ ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβῶν ἀγαλλίαμα. Ἐν εὐλογίᾳ εὐθέων ὑψωθήσεται πόλις, στόμασι δὲ ἀσεβῶν κατεσκάφη. Μυκτηρίζει πολίτας ἐνδεὴς φρενῶν· ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἡσυχίαν ἄγει.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. γ' 1)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὅψει ἀνθρώπων ἂν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. Ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ

ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας, οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, ἰδιόμελα

ᾠχος α'.

Τῇ φερωνύμῳ σοῦ κλήσει, κατάλληλον ἐπεδείξω ἐπίδοσιν, ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ τῆς χάριτος, Ἱερομάρτυς Βλάσιε· τὰ γὰρ ἔργα τοῦ φωτός, ὡς βλαστοὺς ἀειθαλεῖς καρποφορῶν, βλαστήματα λογικὰ καὶ κατάκαρπα, τῷ Χριστῷ προσήγαγες, διὰ τῶν μαρτυρικῶν σου ἀγώνων, οὓς τῷ λόγῳ προήγαγες, εἰς εὐσεβείας τελείωσιν. Διὸ ἡ Ἐκκλησία πάσα, καθορώσα τὴν δόξαν σου, τὴν σὴν παγγέραστον γεραίρει μνήμην, καὶ τῷ σὲ δοξάσαντι εὐφροσύνως κράζει· Κύριε δόξα σοί.

ᾠχος β'.

Τὸν Ἱεράρχην τοῦ Σωτῆρος Βλάσιον, τὸν μαρτυρικοῖς ἄθλοις διαπρέψαντα, ἀσματικοῖς ἐπαίνοις στέψωμεν· ἀμέμπτω γὰρ πολιτεία, τὴν τῶν θαυμάτων χάριν ἐπλούτησε, καὶ αἵμασιν οἰκείοις, τὴν ἱερὰν διπλοῖδ' ἐφοίνιξε· καὶ δι' ἀμφοτέρων Χριστὸν δοξάσας, ὡς οἰκονόμος πιστός της χάριτος, ἀφθόνως παρέχει τᾶς θείας δωρεᾶς, τοῖς ἀεὶ βοῶσι· Κύριε δόξα σοί.

ᾠχος γ'.

Τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου τὴν ἔλλαμψιν, τὴ καθαρά σου ζωὴ ἀναζωγραφῶν, ἔργῳ αὐτῶν ἐκοινώνησας, ἀθλητικοῖς σου

σκάμμασι· τοῦ Παρακλήτου γὰρ γενόμενος σκῆνωμα, ὡς Ἱεράρχης θεοειδής, τοῦ καλοῦ ποιμένος μιμητῆς ἐχρημάτισας, σαυτὸν προθύμως δεδωκῶς, ὑπὲρ αὐτοῦ εἰς θάνατον· καὶ τῷ σῷ ὑποδείγματι, τᾷς σεμνᾷς γυναῖκας Βλάσιε, πρὸς μαρτυρικοὺς ἀγῶνας ὠδήγησας· μεθ' ὧν στερρῶς καὶ νομίμως ἀγωνισάμενος, τῷ σὲ σταφανώσαντι βοᾷς σὺν αὐταῖς· Κύριε δόξα σοί.

Ἦχος δ'.

Τῇ τοῦ βίου σου χρηστότητι, χάρις πλούσια θαυμάτων σοὶ δέδοται, καὶ ἰαμάτων ἡ ἐνέργεια, παρὰ Χριστοῦ Πάτερ Βλάσιε· ἀφθόνως γὰρ παρέχων τᾷς δωρεᾷς, ἀνθρώποις καὶ κτήνεσι, τὸ δοθὲν σοὶ τάλαντον, σοφῶς ἐπηύξησας, ὡς ποιμὴν ἀληθινός, τῆς ἐν Σεβαστείᾳ Ἐκκλησίας· ὑπὲρ αὐτῆς γὰρ τὴν ψυχὴν σου τέθεικας, καὶ τὸ αἷμα σου ἐξέχεας, ἐν τῇ τῆς εὐσεβείας ὁμολογίᾳ. Ἐν αὐτῇ καὶ ὑμᾶς τήρει ἀσάλευτους, ὁμοφρόνως κράζοντας· Κύριε δόξα σοί.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Τῆς εὐσεβείας τὸν λόγον, ἔτι μᾶλλον ἐτράνωσας, μαρτυρικοῖς ἀγωνίσμασιν, Ἱερομάρτυς Βλάσιε· οὐ γὰρ ἐφείσω Πάτερ, σαρκὸς αἰκίζομένης, ἀλλ' ὑπὲρ ἥλιον ἔλεμψας, ἐν τῷ σταδίῳ τῆς ἀθλήσεως, τῆς θείας ἀγάπης τὴν ἐνέργειαν, καὶ τῆς πίστεως τὸ κράτος ἐκλάμπων. Ὅθεν λαμπρῶς ἐμεγαλύνθης, ποικίλοις θαύμασι καὶ δυνάμεσι, καὶ παρέχεις ἐνὶ ἐκάστῳ, τὰ αἰτήματα ἐκάστοτε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθέने, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῇ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀκολουθία Ἀρετοκλᾶσιας

Στιχηρικό

(Κ)

Ὁ ε ο το ο ο κε ε ε ε Παρ θε ε ε

νε χαι αι αι αι ρε ε ε Κε χα ρι

τω με ε ε νη η η η Μα ρι ι ι α

(Π)

ο Κυ υ υ υ ρι ι ο ος με ε τα α σου ου

Ευ λο ο ο ο γη με ε ε νη συ υ Ε

ε εν γυ υ ναι αι αι ξι ι ι ι ι

λι ι ι ι ι ι ι ι ι ι και ευ

(Π)

λο ο ο γη η με ε ε νος ο κα αρ πο

ο ο ος τη ης κοι οι λι ι α ας Σου ου ο

τι Σω τη η ρα α ε τε ε ε κε

ε ε ες τω ω ων ψυ χω ω ων η η

η μω ω ω ων

Ἦχος λ̣ π̣ κ̣

λου σι οι ε πτω ω χευ σαν και ε

πει να σαν οι δε εκ ζη του ου ντες τον Κυ ρι

ον ουκ ε λατ τω θη σον ται παν το ο ος α γα

θου

Ἦχος Γα

Πλου σι οι ε πτω χευ σαν και ε πει να σαν

οι δε εκ ζη τουν τες τον Κυ ρι ον ουκ ε λατ τω

⁶ θη σον ται παν ⁴ το ος α γα θου

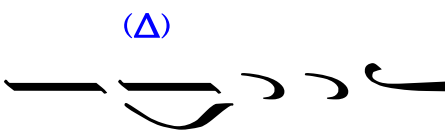
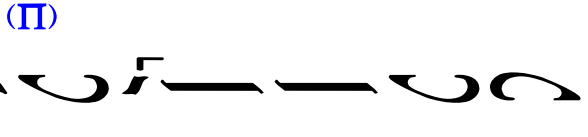
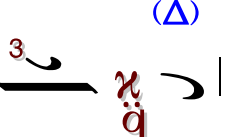
Το τέλος παν το ος α γα θου ου ου ου

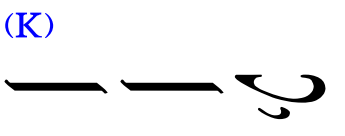
ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ

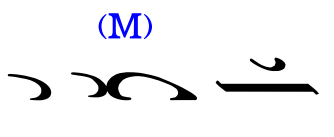
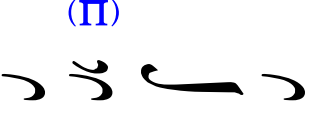
Ἦχος πλ.α' Πα

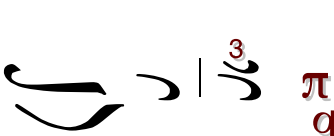
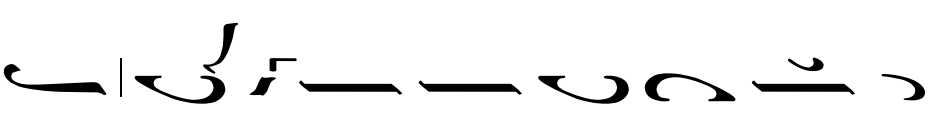
«Χαίροις ἀσκητικῶν»

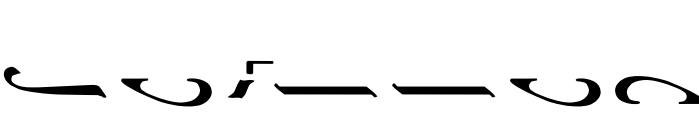
 (Π)
αι ροις ο Σε βα στει ας ποι μην ο ε

(Δ) (Π) (Δ)
πι χλο ην ευ σε βει ει ας και χα ρι τος ποι

 (Κ)
μα νας Χρι στου τους α αρ νας λο γω και βι ι

(Μ) (Δ) (Π)
ω σε μνω και θαν μα των θει ει ων ε πι

δι ξε σιν ο πλη η ρης Χρι στο τη τος και

 (Κ)
α ι ι λου ε λα μψε ως ο τους αι του

(Π) (Κ) (Δ)

σι και τοις πα α σχου σιν Ο σι ε τα αι

(Π) (Κ) (Κ)

τη μα τα συ μπα θω ως νε μων πα ντο τε

(Δ) (Κ) (Δ) (Π)

Βλα σι ε Ι ε ρω τα τε ο πα α σαν την εν

(Δ) (Π)

στα σιν κα τα βα λων των τυρ ρα νων τη

(Κ) (Δ) (Π)

στερ ρο τα α τη αθ λη σει σου Χρι στον εκ

(Μ) (Δ)

δυ σω ω πει ταις ψυ χαις η μων δο θη η ναι

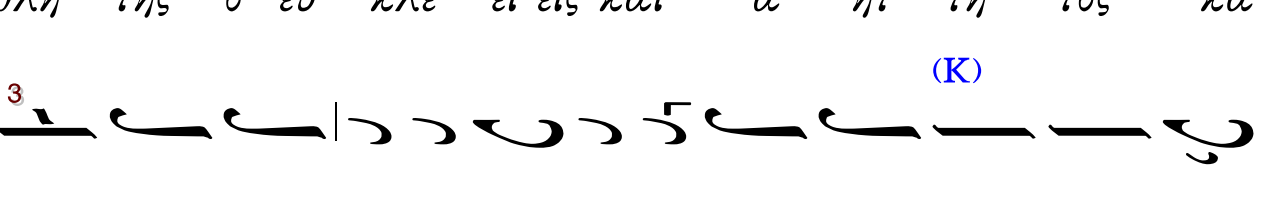
(Κ) (Δ) (Π)

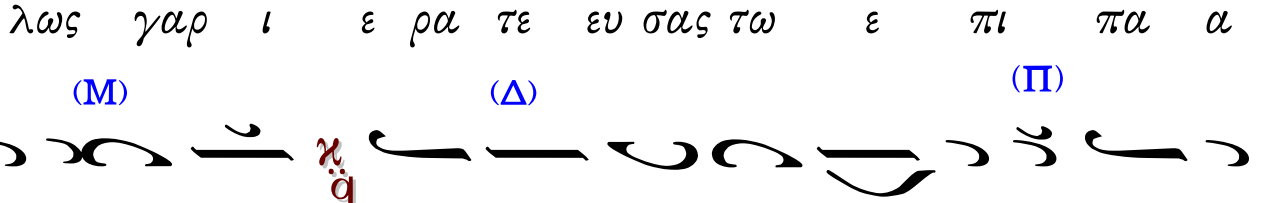
το με γα ε λε ος

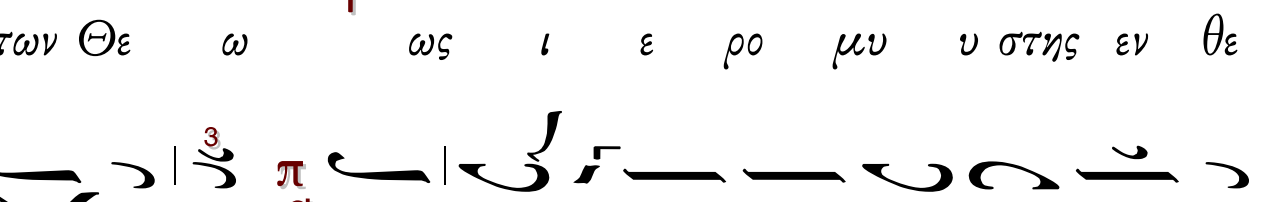
Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται

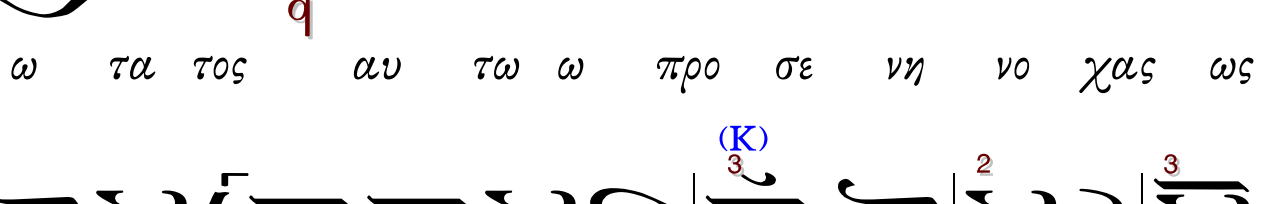

 αι ροις ο Ι ε ρα ρχης Χρι στου και α

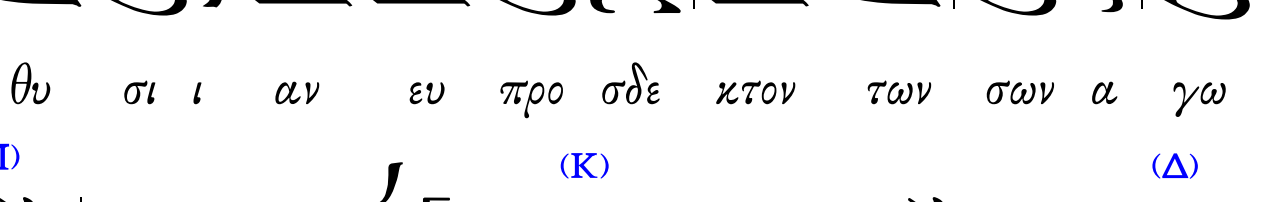

 θλη της ο ευ κλε ει εις και α ητ τη τος κα

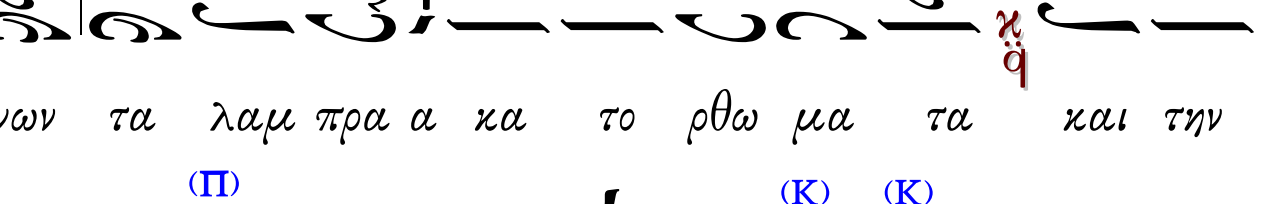

 λως γαρ ι ε ρα τε ευ σας τω ε πι πα α

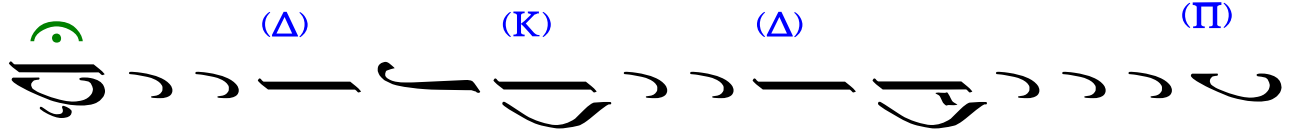
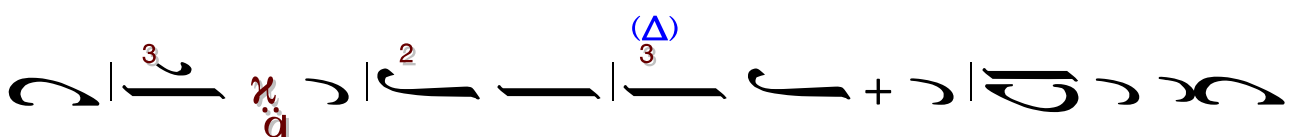
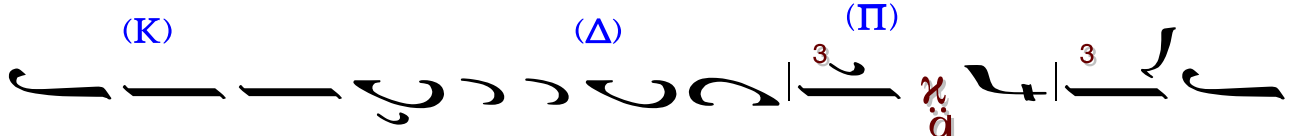
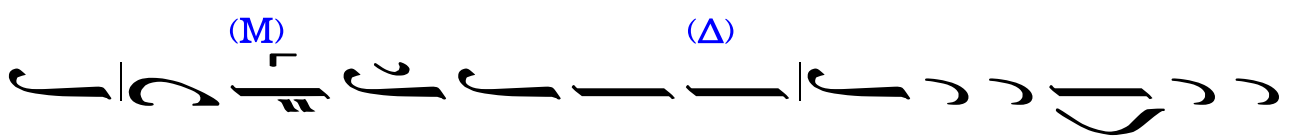

 ντων Θε ω ως ι ε ρο μυ υ στης εν θε

 ω τα τος αυ τω ω προ σε νη νο χας ως

 θυ σι ι αν ευ προ σδε κτον των σων α γω

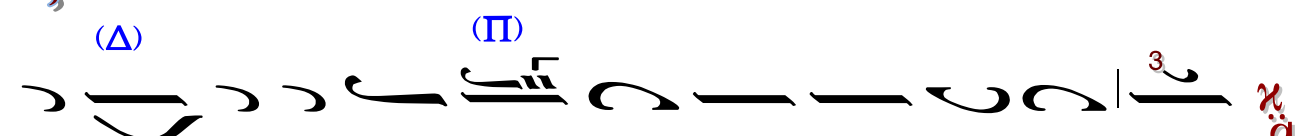
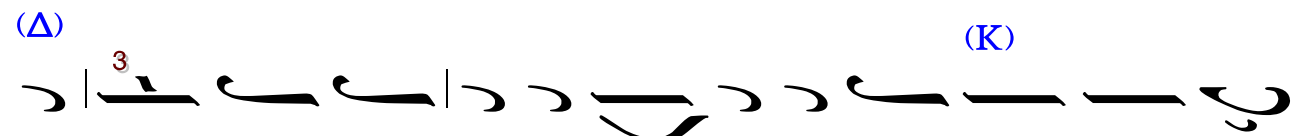

 νων τα λαμ πρα α κα το ρθω μα τα και την

 προ σχυ σιν των α γι ι ων αι μα των σου

 Ο θεν της υ περ εν νοι αν χα ρα ας και λαμπρο

 τη τος κα τη ξι ω θης πα μα α καρ

 και της α φρα στου θε ω σε ως Χρι στον ι

 κε τε ευ ων ταις ψυ χαις η μων δο θη η ναι

 το με γα ε λε ος

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ

 αι ροις α ρχι ε ρε ων λαμ πτηρ της εκ

 κλη σι ας αρ ρα γε ες πε ρι τει χι σμα

 η στη λη της ευ σε βει ει ας των α θλη των

(M) (Δ) (Π)

κοι νω νος ι ε ρο μα ρτυ υ ρων εγ καλ

λω πι σμα ο βι ι ω αι δε σι μος και

(K) (Π)

εν θα αυ μα σι με γι στος και εν α θλη

(Π) (K)

σει α θλο φο ο ρος πε ρι δο ξος και

(Π) (K)

στερ ρο τα τος εν ποι ναι αις και στρε βλω σε

(Δ) (K) (Δ)

σι φυ λαξ η μων θερ μο τα τος και ρυ υ στης

(Π) (Δ) (Π)

εν θλι ψε σι και α ρω γος και προ στα α

(K) (Δ) (Π)

της ταυ της της Μαν δρας σου Βλα σι ε ην

(M) (Δ)

σκε πε α πα αυ στως α πο πα σης ε πη

(Κ)

(Δ)

ρει ει ας ταις ι κε σι αις σου

Ἦχος δ' Πα.

Νε ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι

ι ι ω και Α γι ι ω Πνε ε ε

ευ μα α α τι

ς κα λος παι δο τρι ι ι βης

και δι δα σκα α λος της ε ευ σε ε βει

ει ει ας τη ε νερ γει α και δυ να α μει των

θει ει ει ω ω ων λο ο γω ω ων σου

γυ ναι κας φι λο θε ε ους υ υ υ πη λει ει

ψας προς α γω νας μαρ τυ υ ρι ι κους το

α σθε νες της φυ σε ως αυ των ρων νυ υ υ

ων ε εν Χρι ι ι στω μεθ ων τον δρο

μον της α α α σκη σε ε ως κα λως τε ε λε

ε ε σας εις νυμ φω να ου ου ρα νι ι

ο ον φαι αι δρω ω ως συ υ υ να γα

α αλ λει δι ι πλωσ στε ε φα α α νω της

θει ας δο ξης σε μνυ νο ο ο με ε ε

νος και ε ξαι του με νος συν α αυ ταις την

ει ρη η η νην η μιν δο ο θη η η ναι
 και το με ε γα α ε λε ε ο ος

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ Σεβαστείας ποιμήν, ὁ ἐπὶ χλόην εὐσεβείας καὶ χάριτος, ποιμάνας Χριστοῦ τοὺς ἄρνας, λόγῳ καὶ βίῳ σεμνῶ, καὶ θαυμάτων θείων ἐπιδείξῃ· ὁ πλήρης χρηστότητος, καὶ αἵλου ἐλλάμψεως· ὁ τοῖς αἰτοῦσι, καὶ τοῖς πάσχουσιν Ὅσιε, τὰ αἰτήματα, συμπαθῶς νέμων πάντοτε· Βλάσιε ἱερώτατε, ὁ πᾶσαν τὴν ἔνστασιν, καταβαλὼν τῶν τυρράννων, τῇ στερεότατῃ ἀθλήσει σου, Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται

Χαίροις ὁ Ἱεράρχης Χριστοῦ, καὶ Ἀθλητὴς ὁ εὐκλεὴς καὶ ἀήττητος· καλῶς γὰρ ἱερατεύσας, τῷ ἐπὶ πάντων Θεῷ, ὡς ἱερομύστης ἐνθεώτατος, αὐτῷ προσενήνοχας, ὡς θυσίαν εὐπρόσδεκτον, τῶν σῶν ἀγώνων, τὰ λαμπρὰ κατορθώματα, καὶ τὴν πρόσχυσιν, τῶν ἁγίων αἱμάτων σου· ὅθεν τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, χαρᾶς καὶ λαμπρότητος, κατηξιώθης παμμάκαρ, καὶ τῆς ἀφράστου θεώσεως, Χριστὸν ἱκετεύων, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ

Χαίροις Ἀρχιερέων λαμπτήρ, τῆς Ἐκκλησίας ἀρραγὲς περιτείχισμα, ἡ στήλη τῆς εὐσεβείας, τῶν Ἀθλητῶν κοινωνός, Ἱερομαρτύρων ἐγκαλλώπισμα· ὁ βίῳ αἰδέσιμος, καὶ ἐν θαύμασι μέγιστος, καὶ ἐν ἀθλήσει, ἀθλοφόρος περίδοξος, καὶ στερρότατος, ἐν ποιναῖς καὶ στρεβλώσεσι· φύλαξ ἡμῶν θερμότατος, καὶ ρύστης ἐν θλίψεσι, καὶ ἀρωγὸς καὶ προστάτης, ταύτης τῆς Μάνδρας σου Βλάσιε, ἣν σκέπε ἀπαύστως, ἀπὸ πάσης ἐπηρείας, ταῖς ἱκεσίαις σου.

Δόξα. Ἦχος δ.

Ως καλὸς παιδοτρίβης, καὶ διδάσκαλος τῆς εὐσεβείας, τῇ ἐνεργείᾳ καὶ δυνάμει τῶν θείων λόγων σου, γυναίκα φιλοθέους ὑπήλειψας, πρὸς ἀγῶνας μαρτυρικούς, τὸ ἀσθενὲς τῆς φύσεως αὐτῶν, ῥωννύων ἐν Χριστῷ· μεθ' ὧν τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως καλῶς τελέσας, εἰς νυμφῶνα οὐράνιον, παιδρῶς συναγάλλη, διπλῶ στεφάνῳ τῆς θείας δόξης σεμνυνόμενος, καὶ ἐξαιτούμενος σὺν αὐταῖς, τὴν εἰρήνην ἡμῖν δοθῆναι, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους Σου φύλαττε εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζομεν τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος πλ. α' «Τον συνάναρχον Λόγον»

Φερωνύμως βλαστήσας ὡς δένδρον εὐκαρπον, Ἱεράρχα Κυρίου Βλάσιε ἔνδοξε, μαρτυρίου τοὺς καρποὺς κόσμῳ προήγαγες, καὶ θαυμάτων δωρεᾶς, ἀναβλύζεις δαψιλῶς, ὡς θεῖος Ἱερομάρτυς, τοῖς καταφεύγουσι Πάτερ, τῇ ἀντιλήψει τῆς πρεσβείας σου.

Δόξα...

Ω ὦν θαυμάτων ἀκτῖσι καταλαμπόμενος,⁺ καί αἱμάτων
τοῖς ρεῖθροις ἐπισταζόμενος,⁺ τοὺς τήν σεπτὴν σου
ἐορτὴν ἐορτάζοντας,⁺ ἐλευθεύρωσον παθῶν⁺ καί
κινδύνων χαλεπῶν,⁺ ὦ Βλάσιε Ἱεράρχα, καί νῦν δυσώπει
Κυρίῳ⁺ ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Χ αἶρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος, χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν
προστρεχόντων εἰς σέ, χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν καὶ
Ἀπειρόγαμε, ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν Ποιητὴν σου καὶ Θεόν,
πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπῃς, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ
προσκυνούντων τὸν Τόκον σου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Βλαστὸς ἀειθαλῆς, εὐσεβείας ὑπάρχων, προσήγαγες Χριστῶ, ὡς καρποὺς ἀειζώους, τοῖς λόγοις τῶν χειλέων σου, ψυχᾶς πλείστας μακάριε, καὶ ἀθλήσει σου, ἐβεβαιώσω τὴν χάριν, Πάτερ Βλάσιε, καὶ δωρεὰ τῶν θαυμάτων, τοῦ πλούτου τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον

Μορφὴν τὴν καθ' ἡμᾶς, ὑπὲρ λόγον Παρθένε, λαβὼν δίχα τροπῆς, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, Θεὸς ὁ Ὑπερούσιος, διπλοῦς ὥφθη δι' ἔλεος, καὶ διέδωκε, τὸν πεπτωκότα ἀπάτη, ὃν ἰκέτευε, οἷᾶ πὲρ Μήτηρ σωθῆναι, τοὺς σὲ μεγαλύνοντας

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος γ'. Θείας πίστεως.

Βίω κρείττονι, καταλαμπρύνας, τὴν σὴν ἔνθεον, ἱεραρχίαν, διαπρέπεις θαυμάτων δυνάμεσι, καὶ ,ἄρτυρίου ἀνύσας τὰ σκάμματα, Ἱερομάρτυς ἀξίως δεδόξασαι. Πάτερ Βλάσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον

Θεῖω Πνεύματι, πάλαι ὠράθης, πύλη πάμφωτος, ἐσφραγισμένη, Θεοτόκε Παρθένε Πανάμωμε· ἐκ σοῦ Θεὸς γὰρ ἀνθρώποις ὠμίλησε, καὶ μετὰ τόκον ἀγνὴν σὲ ἐφύλαξεν· Ὅθεν ἅπαντες, ὑμνοῦμεν τὰ μεγαλεία σου, σωζόμενοι τῇ θεῖα προστασίᾳ σου.

Μετά τον Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Την Σοφίαν καί Λόγον.

Ἱερέυσας ὁσίως καὶ καθαρῶς, Ἱεράρχης ὡς θεῖος καὶ ἱερός, Χριστῷ
τῷ Παντάνακτι, ὡς θυσίαν ἀμώμητον, καὶ προσφορὰν τελείαν,
αὐτῷ προσενήνοχας, σαυτὸν Ἱερομάρτυς, ἀγῶσιν ἀθλήσεως· ὅθεν
παραδόξως, ἐνεργῶν τοῖς αἰτουῦσι, προφθάνεις τοὺς κρίζοντας, καὶ
λυτροῦσαι τοὺς πάσχοντας, ἱερώτατε Βλάσιε. Πρέσβευε Χριστῷ
τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι
πόθω τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Μορφωθείς ἐκ σοῦ Κόρη τὸ καθ' ἡμᾶς, διὰ σπλάχνα ἐλέους καὶ
οἰκτιρμῶν, Λόγος ὁ Ὑπέρθεος, τοῦ Πατρὸς καὶ ἀνείδεος, σαρκὶ
συνανεστράφη, ἡμῖν ὁ φιλάνθρωπος, καὶ τὸν Ἀδὰμ τῆς πάλαι,
κατάρας ἐρρύσατο· ὅθεν ὡς πηγὴν σέ, θεϊκῆς εὐλογίας, καὶ
πέλαγος χρηστότητος, ἀνυμνοῦμεν καὶ κρίζομεν, Θεοτόκε
Πανύμνητε· ὁμβρησον ρανίδας ἡμῖν, οὐρανίου θείας ἀγαθότητος,
καὶ παράσχου Παρθένε, τοῖς πάσι τὰ αἷσια.

Τὸ ἀ' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον.

Οἱ ἱερεῖς Σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ Ὅσιοί Σου
ἀγαλλιάσονται

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον τῆς στ' Νοεμβρίου.

Ο Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Ἐλέησον μέ ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου...

Ἀποστολικὴν ἐξουσίαν δεξάμενος, περιουσία ἀρετῶν, Ἱερομάρτυς Βλάσιε, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, παραδόξως ἐνεργεῖς ἐν τοῖς θαύμασι, καὶ τοὺς πάσχοντας προφθάνεις, καὶ τῶν δεινῶν ἐξαίρεις. Διὸ αἰτοῦμεν σέ, ὡς παρρῆσίαν ἔχων μεγίστην μὴ παύση προΐστασθαι ἡμῶν, τῶν ἐν χαρᾷ ἐορταζόντων τὴν μνήμην σου.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὑμνοὶς κροτῶ σε Μάρτυς, εὐσεβοφρόνως.

Ὁ Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α' Ἦχος πλ. δ'

Ὁ Εἰρμός

«Ἄσμα ἀναπέμφωμεν λαοί, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ ἀπαλλάξαντι τὸν Ἰσραὴλ δουλείας, ὥδην ἐπινίκιον, ᾄδοντες καὶ βοῶντες· Ἄσωμέν σοι τῷ μόνῳ Δεσπότη».

Ὑμνοὶς τὴν φωσφόρον καὶ σεπτὴν, καὶ ἱεράν σου ἄθλησιν, ἀνευφημοῦντος πιστῶς, Χριστοῦ Ἱερομάρτυς, τὸν νοῦν μου καταύγασον, αἴγλη φαεινοτάτῃ, παρρησίαν ἔχων πρὸς τὸν Κτίστην.

Μίαν χαρακτηῖσιν ἐν τρισίν, ὁμολογῶν Θεότητα, πολυθεΐας ἀχλύν, ἀπήλασας καὶ ὄρθρος, αὐγάζων εὐσέβειαν, ὥφθης Ἱερομάρτυς, τοῖς ἐν ζόφῳ πλάνης κρατουμένοις.

Νύκτα ἀθεΐας ἀστραπαῖς, τοῦ ἱεροῦ κηρύγματος, ἀπομειώσας φωστήρ, κοσμούμενος ἐδείχθης, θαυμάτων λαμπρότησι, φέγγει τε μαρτυρίου, καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν καταυγάζεις.

Θεοτοκίον

Ὅλην καθαρὰν σε εὕρηκώς, ὁ καθαρὸς ἐσκήνωσεν, ἐν τῇ νηδύϊ σου, ἀγνή Παρθενομῆτορ, καὶ σάρξ ἐχρημάτισε, δίχα τῆς ἁμαρτίας, ἵνα πλάνης ἡμᾶς ἀπαλλάξῃ.

Ὡδὴ γ' Ὁ Εἰρμός

«Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, εὐφράνθην ἐν σωτηρίῳ σου».

Οἱ ταῖς ἀκάνθαις συμπνιγόμενοι τῶν τοῦ βίου, ἀπαύστως Βλάσιε συμπτωμάτων, τῆς πρεσβείας τῇ δρεπάνῃ καθαίρονται, προστάτην σε προσκαλούμενοι.

Τῇ πρὸς τὸ θεῖον ἀνανεύσει ὀλικωτάτῃ, βασάνων ἥνεγκας τρικυμίαν, ξεομένης τῆς σαρκός σου, ὡς πάσχοντος ἑτέρου, σὺ διακείμενος.

Ὡς Ἱεράρχης, ὡς ἀήττητος Ἀθλοφόρος, ὡς θεία δόξῃ ἡγλαϊσμένος, ἀκροτάτῳ ἐφετῷ νῦν παρίστασαι, πρεσβεύων ὑπὲρ τῆς ποιμνῆς σου.

Θεοτοκίον

Σὲ τὴν φανεῖσαν, ὑπερέχουσαν τῶν κτισμάτων ὡς πάντων οὖσαν ἁγιωτέραν, ἐν αἰνέσει γενεαὶ μακαρίζουσιν, ἀνθρώπων Θεομακάριστε.

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἐκβλαστήσας ὡς δένδρον πανευθαλές, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου
Ἱερουργέ, πολλοὺς κατεφύτευσας, πρὸς τὴν γῆν τὴν σωτήριον, καὶ
ὡς κριὸς ποιμνίου, καλῶς ἡγησάμενος, δεσμευθεὶς ἐσφάγης, θυσία
γενόμενος, τῷ δι' εὐσπλαγχνίαν, ὡς ἄρνιον σφαγέντι, καὶ χαίρων
ἀνέδραμες, πρὸς αὐτὸν Πάτερ Βλάσιε. Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι.
Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,
τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον

Διὰ κόσμον Παρθένε τὸν κοσμικόν, καὶ ταγμάτων τῶν ἄνω
καλλωπισμόν, ἐν κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τοῦ κόσμου Κοσμήτορα.
πρὸ γὰρ τούτου Κόρη, ὑπῆρχον ἀκόσμητα, ὡς βροτῶν μὴ βλέπειν,
δυναμένων τὸν Κύριον· ὅθεν ἀμφοτέρων, κοσμιότης κοσμία,
ώραθης Μητρόθεε, κοσμιότητι Τόκου σου· τὸν γὰρ κόσμον
ἐκόσμησας, κόσμῳ τῷ ἀρχαίῳ δι' αὐτοῦ, καὶ Ἀγγέλων πάντα
τὸν διάκοσμον, κατακοσμεῖς ὑπερκάλως, ἐν σοὶ κοσμοσώτειρα.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ ἁμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ
Σταυρῷ, ὠλόλυζε δακρύνουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν
κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα
μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις διὰ
σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε· Ἦ πιστῶς
ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων
δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ
παθήματα.

ᾠδὴ δ' Ὁ Εἰρμός

«Ἐξ ὅρους κατασκίου, Λόγε ὁ Προφήτης, τῆς μόνης Θεοτόκου, μέλλοντος σαρκουῖσθαι, θεοπτικῶς κατενόησε, καὶ ἐν φόβῳ, ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν».

Ἐχων τὴν ψυχὴν, αὐτῷ φωταυγείᾳ, Μάρτυς καὶ ποιμὴν, παιδρῶς αὐγαζομένην, δικαστικῶν πρὸ βημάτων ἔστης ἀνδρείως, ὁμολογῶν Θεοῦ τὴν σάρκωσιν.

Μύστης Ἱερέυς, καὶ Μάρτυς στεφηφόρος, στῦλος ἀκλινής, καὶ βάσις εὐσεβείας, καὶ ἀληθείας ἐδραῖωμα ἐγνωρίσθης, τῇ Ἐκκλησίᾳ, Μάρτυς Βλάσιε.

Ἄρνας λογικούς, ἐποίμανας ὁσίως, θῦμα δὲ δεκτόν, προσήχθης τῷ Δεσπότη, ὀλοκαυτούμενον ἀνθραξὶ μαρτυρίου, Ἱερομύστα πανσεβάσμιε.

Ῥήσει σου σοφῶν, χειλέων ἀπεφράγη, χεῖλη πονηρά, λαλοῦντα βλασφημίαν, εἰς τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην καὶ Βασιλέα, Ἱεροκέρυξ ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον

Τόμον σε καινόν, προεῖδεν ὁ Προφήτης, ἔχοντα Θεοῦ, τὸν Λόγον γεγραμμένον, τὸν διαρρήξαντα Κόρη τῆς ἁμαρτίας, τῶν Προπατόρων τὸ χειρόγραφον.

ᾠδὴ ε' Ὁ Εἰρμός

«Τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου, διασκέδασον, φωτοδότα Χριστέ ὁ Θεός, ὁ τὸ ἀρχέγονον σκότος διώξας τῆς ἀβύσσου, καὶ δώρησαί μοι τὸ φῶς τῶν προσταγμάτων σου Λόγε, ἵνα ὀρθρίζων δοξάζω σε».

Ὑπέμεινας ἀνδρείως, τῆς σαρκὸς τὰς αἰκήσεις αἰοίδιμε, ἐν τῷ δεινῷ τραυματίζεσθαι, τὴν πλάνην τραυματίζων, καὶ ταράσσων ἐχθρούς, τῇ πρὸς Θεὸν ἀνυψώσει Ποιμὴν ἀξιάγαστε.

Σταυρῷ τὸν προσπαγέντα, ἐν τῷ πάθει σου εἰκονίζων Μακάριε, τὰς τῆς σαρκὸς ἀλγηδόνας, ὑπέφερες γενναίως, καὶ νικητὴς γεγονώς, συνηριθμήθης ἀξίως, Μαρτύρων στρατεύμασιν.

Ἐνθέω πεποιθήσει, προσευχῶν σου μᾶστιξι, θῆρα Πάτερ συνώθησας, ἀποβαλέσθαι τὴν θήραν, ἣν ἀδίκως συνέσχε, πιστοῦ γυναιίου πληρῶν, συμπαθεστάτῃ καρδίᾳ τὴν αἴτησιν Βλάσιε.

Θεοτοκίον

Ὑμνοῦμέν σε Μαρία, τὴν θεώσασαν τῶν ἀνθρώπων τὸ φύραμα, τῇ ὑπὲρ νοῦν σου λοχείᾳ, καὶ ἀναπλάσασαν καταφθαρέντας ἡμᾶς, καὶ συντριβέντας ἀπάτῃ τοῦ ὄφεως Πάναγνε.

Ὡδὴ ε' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου».

Συνήθλησέ σοι χορός, σεπτῶν γυναιῶν αἰοίδιμε· ῥωσθεῖσαι γὰρ τοῦ Σταυροῦ, δυνάμει συνέτριψαν, ἐχθροῦ πολυμήχανον, κεφαλὴν καὶ νίκης, ἀνεπλέξαντο τὸ διάδημα.

Ἐρρώσθη τὸ ἀσθενές, Θεοῦ δυνάμει καὶ χάριτι· ἰδοὺ γὰρ νεανικῶς, γυναιῖκες ἠρίστευσαν, τὸν ὄφιν πατήσασαι, τὸν ποτὲ τὴν Εὐαν, Παραδείσου ἐξοικίσαντα.

Βυθίσασαι πονηρῶν, δαιμόνων ἄψυχα ξόανα, ἐπουρανίου ναοῦ,
κειμήλια ἔμψυχα, ἑαυτὰς προσήξατε, καὶ τῶν πρωτοτόκων,
Ἐκκλησίαν ἐφαιδρύνετε.

Θεοτοκίον

Ὁ θρόνος ὁ τοῦ Θεοῦ, τῶν Χερουβὶμ ὁ ὑπέρτερος, νεφέλη ἡ τοῦ
φωτός, ψυχῆς μου τὰ ὄμματα, Παναγία φώτισον, καὶ παθῶν
ἀχλὺς, τὴν καρδίαν μου καθάρισον.

Κοντάκιον Ἦχος β'

Τὰ ἄνω ζητῶν

Ὁ θεῖος βλαστός, τὸ ἄνθος τὸ ἀμάραντον, ἀμπέλου Χριστοῦ, τὸ
κλῆμα τὸ πολύφορον, θεοφόρε Βλάσιε, τοὺς ἐν πίστει τελοῦντας
τὴν μνήμην σου, εὐφροσύνης πλήρωσον τῆς σῆς, πρεσβεύων
ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος

Ῥώμη Θεοῦ ἐνισχυθεῖς, ὦ θεόφρον, ὡς ἱερὸς Ἱεράρχης καὶ
λειτουργὸς αὐτοῦ, ἐν πράξεσι θείαις ἀναδέδειξαι, τῶν ἀθλοφόρων
ἐν ταῖς χορείαις, ἀθλοφόρος ὠράθης καὶ στεφανίτης, τῆς Ἀαρὼν
ὑπερήρθης θυσίας, ὡς μύστης Χριστοῦ, σὺν Ἀβελ αἷμα τὸ θεῖον
ἀνακράζει Θεῷ τὴν σφαγὴν σου, καὶ θρόνῳ θείῳ τοῦ κτίσαντος
παρεστῶς, σὺν Ἀγγέλων τοῖς τάγμασι πρεσβεύεις ἀπαύστως ὑπὲρ
πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον

Τῇ ΙΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος
Βλασίου, Ἀρχιεπισκόπου Σεβαστείας.

Στίχοι

Λαιμὸν Βλάσιος ἐκκοπεῖς διὰ ξίφους,
Ἀλγοῦσι λαιμοῖς ῥευμάτων εἶργει βλάβας.
Ἐνδεκάτῃ Βλασίου τάμεν αὐχένα χαλκὸς ἀτειρής.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι δύο Παῖδες, οἱ συναθλήσαντες τῷ Ἁγίῳ Βλασίῳ, μετὰ τῶν ἑπτὰ γυναικῶν, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι

*Βαβαὶ τοσαύτης παιδίων εὐθαρσίας!
Σπεύδουσιν ἄμφω, ποῖον ἐκτμηθῇ φθάσαν.
Κτείνει γυναῖκας ἑπτὰ σεπτὰς τὸ ξίφος,
Οὐ τῇ γυναικῶν συσχεθείσας δειλία.*

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς εὐρέσεως τοῦ λειψάνου τοῦ Ἁγίου Ζαχαρίου τοῦ Προφήτου, τοῦ Πατρὸς τοῦ τιμίου Προδρόμου.

Στίχοι

*Φανεῖς ὁ νεκρὸς γῆθεν ὁ Ζαχαρίου,
Τοῖς ζῶσι πιστοῖς ἄφθονον βλύζει χάριν.*

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη Θεοδώρας τῆς Βασιλίσσης, τῆς στερεωσάσης τὴν ὀρθοδοξίαν.

Στίχοι

*Θεοδώραν Ἀνασσαν εὐσεβεστάτην,
Χριστὸς Βασιλεὺς ἀξιοῖ θείου στέφους.*

Ταῖς αὐτῶν Ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ' Ὁ Εἰρμὸς

«Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμιнос, πυρὶ φλογιζομένη, ἐδροσίζετο πνεύματι, Θεοῦ ἐπιστασία· οἱ Παῖδες δὲ ἔψαλλον· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Φωτισμοῦ θείου ἔμπλεων, κτησάμενος καρδίαν, ἀπροσκόπτως παρέδραμες, προσκόμματα τῆς πλάνης, ἐχθρῶν διαβήματα, ὑποσκελίσας Σοφέ, τῇ παρουσίᾳ σου.

Ῥαντισμῷ τῶν αἱμάτων σου, πλάνης φλόξ ἀπεσβέσθη, τῇ ἐλλάμψει τῶν λόγων σου, ἡ κτίσις ἐφωτίσθη, κραυγάζουσα Βλάσιε· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οὐ σκιαῖς οὐκ αἰνίγμασιν, ὃν ἐπόθησας βλέπεις, πρὸς δὲ πρόσωπον, πρόσωπον λυθέντων τῶν ἐσόπτρων, καὶ μέλπεις γηθόμενος· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Νυσταγμῷ κρατηθέντα με, Παρθένε ἀμελείας, ἀμαρτίας κατέλαβεν, ὕπνος θανατηφόρος· διὸ μετανοίας με, πρὸς ζωηφόρον αὐγὴν, Ἀγνὴ ἐξέγειρον καὶ σῶσόν με.

Ὡδὴ ἡ' Ὁ Εἰρμός

«Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ, ὁ τιθεὶς θαλάσση ὄριον ψάμμον, καὶ συνέχων τὸ πᾶν, σὲ ὕμνεϊ Ἥλιος, σὲ δοξάζει Σελήνη, σοὶ προσφέρει ὕμνον πᾶσα κτίσις, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Κτίστῃ εἰς τοὺς αἰῶνας».

Ὡς κριὸς ἐθελόθυτος, ὡς ἱερεῖον δεκτόν, ὡς ἀμνὸς ἄκακος, χαίρων προσήχθης τῷ τυθέντι ἀμνῷ, εἰς ἡμῶν λύτρωσιν, καὶ Μαρτύρων συνήφθης ὁμηγύρει, μέλπων σὺν Ἀγγέλοις, τὴν ἱερωτάτην Παμμάκαρ ὕμνωδίαν.

Σταλαγμοῖς τῶν αἱμάτων σου, ἀποξηράνας βυθὸν ἀθείας Μάρτυς, ἐβλυσας κόσμῳ, ἱαμάτων κρουνοὺς, παύοντας καύσωνα, παθημάτων παντοίων, τῶν ἐν πίστει σοι καταφευγόντων, καὶ ὑπερυψούντων Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οὐκ ἀρνούμεθα Κύριον, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, ἱερῶν γυναιῶν χορός, ἐβόα ὁ Μακάριος· ὅθεν ξεόμεναι, καὶ πυρὶ ὁμιλοῦσαι, καὶ

σιδῆρῳ κάρας ἐκτμηθεῖσαι, ἔχαιρον ὑμνοῦσαι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ἰερὰν σε προήγγειλαν, Παρθενομῆτορ φωναί, ἐσομένην Κόρη, τοῦ Ποιητοῦ σου, ὑπὲρ φύσιν τροφόν, γέννησιν ἄρρητον, ὡς καὶ σύλληψιν ξένην κεκτημένην· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ' Ὁ Εἰρμός

«Τὸν προδηλωθέντα, ἐν ὅρει τῷ νομοθέτῃ, ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὑμνοῖς ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν».

Ὡς ὑπερφυεῖ κλίμακι, τῷ αἵματι Μάρτυς, ἐπιβὰς τὰς ἄνω μονάς, κατέλαβες ὥραϊος, ἀγλαΐαις ἀποδειχθεὶς τῶν ἀγώνων, καὶ τῷ στεφοδότῃ σου παρίστασαι.

Σὲ τὸν φωταυγῇ Ἡλίον, ποθοῦσαι γυναῖκες, καὶ τῶν ἡδυπνόων Χριστὲ ὁσφρανθεῖσαί σου μύρων, διὰ πάθους τὸ σὸν εἰκόνισαν πάθος, καὶ τῆς ἀφθαρσίας ἠξιώθησαν.

Ἡμεροφαῆς ὡς ἀστήρ, ταῖς ἄνω χορείαις αὐλιζόμενος Βλάσιε, τὴν φωσφόρον σου μνήμην, τοὺς γεραίροντας ζοφερῶν ἐγκλημάτων, ρῶσαι ταῖς πρεσβείαις σου δεόμεθα.

Θεοτοκίον

Φέρεις ἐν ἀγκάλαις, Χριστὸν τὸν διακρατοῦντα, οἰκουμένην πᾶσαν, χειρὶ ἀγνῇ Παρθενομῆτορ, ὃν ἰκέτευε ὡς Υἱόν σου καὶ Κτίστην, σῶσαι τὰς ψυχὰς τῶν ἀνυμνούντων σε.

Ἐξαποστειλάριον

Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ

Μαρτύρων σε ὥράϊσμα, ἱερέων τὸ κλέος, γινώσκομεν πανόλβιε,
Βλάσιε Ἱεράρχα· ὡς θῦμα γὰρ προσήνεγκας, σεαυτὸν καὶ
τέθυσαι, τῷ διὰ σέ εἰς θυσίαν, ἐκουσίως ἐλθόντι, ἀγαθότητι
ἀφράστῳ, καὶ βουλήσει ἀρρήτῳ.

Ἔτερον

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν

Δεῦτε καὶ δῶμεν σήμερον, τῷ Χριστῷ δόξαν πάντες· αὐτὸς γὰρ ὁ
Θεὸς ἡμῶν, τέρασι παραδόξοις, καὶ θαύμασι πολυτρόποις, τὸν
σοφὸν Ἱεράρχην, καὶ Μάρτυρα ἐδόξασε, Βλάσιον, ὃν τιμῶντες,
καὶ τὴν αὐτοῦ, ἱερὰν πανήγυριν ἐκτελοῦντες, ἁμαρτιῶν
λυτρούμεθα, ταῖς αὐτοῦ ἰκεσίαις.

Θεοτοκίον

Ζητῶν με τὸ πλανώμενον, πρόβατον παραβάσει, Θεὸς ὁ
πλαστουργήσας με, σοῦ τὴν ἄφθορον μήτραν, ὑπέδυσ' ἄχραντε
Κόρη, καὶ λαβὼν με ἐπ' ὤμων, εἰς οὐρανοὺς ἀνύψωσε, συνεδρία
τιμήσας τῇ Πατρικῇ, οὗ τὴν ἀνυπερβλητὸν εὐσπλαγχνίαν, καὶ σέ
τὴν Θεομήτορα, προσκυνῶ καὶ δοξάζω.

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος

Πάτερ Ἱεράρχα Βλάσιε, ἀνατεθείς τῷ Θεῷ, ἀρετῶν τελειότητα,
καὶ βίου λαμπρότητα, ἀληθῶς ἐπιδέδειξε, καὶ ἱεράρχης ὥφθης
θεόληπτος, τῇ εὐδοκίᾳ τῇ θείᾳ Ὅσιε· ὃ τις ἐξείπει σου, τοὺς
ἀγῶνας Ἁγίε, καὶ τάς πολλάς, δωρεάς καὶ χάριτας! δι' ὧν
δεδόξασαι.

Πάτερ Ἱεράρχα Βλάσιε, τῆς Σεβαστείας ποιμήν, ἱερὸς ἐχρημάτισας, καὶ τῆς θείας χάριτος, θησαυρὸς ἀνεξάντλητος· οὐ γὰρ ἀνθρώποις μόνον διένειμας, τᾷς θείας δόσεις καὶ τὰ αἰτήματα, ἀλλὰ καὶ θρέμμασι, τοῖς ἀλόγοις Ὅσιε τᾷς δωρεᾷς, οἷα συμπαθέστατος, δίδως ἐκάστοτε.

Πάτερ θεομάκαρ Βλάσιε, ὑπὲρ Χριστοῦ ἐναθλῶν, τοὺς ἀνόμους ἐξέπληξας, ἐν τοῖς θαυμασίοις σου, καὶ ψυχῆς τῇ στερρότητι· δεινὰς γὰρ ξέσεις γενναίως ἔφερες, καὶ ἐφ' ὑδάτων ξένως ἐβάδισας· ὦ τῶν μεγίστων σου, παλαισμάτων ἐνδοξε! δι' ὧν πρὸς γῆν, τοῦ ἐχθροῦ κατέβαλες, τὰ μηχανήματα.

Πάτερ θεοφόρε Βλάσιε, τὴν διαθήκην λαβῶν, Εὐστρατίου τοῦ Μάρτυρος, ταύτη ἐπετρόπευσας, Ἱεράρχης ὡς ἔνθεος, καὶ ἐν ἀθλήσει ἔσχες συμμάρτυρας, σεμνᾶς γυναίκας καὶ παῖδας ἐμφρονας, μεθ' ὧν ἐκέτευε, πάσης βλάβης ρύεσθαι, τοὺς εὐσεβεῖς, καὶ ταύτην τὴν ποιήμνην σου, ἀνευφημοῦσάν σε.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Ἱερωσύνης τῇ δωρεᾷ, τὴν ἱεράν σου ζωὴν λαμπρύνας, ἱεροπρεπῶς διήγαγες, τὴν δοθεῖσαν σοὶ Ἱεράρχα ἐξουσίαν· καὶ τῆς εὐσεβείας γεωργήσας τὸν λόγον, μαρτυρικοὺς ἐβλάστησας καρπούς, ἀθλητικῶς ἀγωνισάμενος, ὡς τοῦ Χριστοῦ μαθητής. Καὶ νῦν τῶν σῶν θαυμάτων, καρπούμενοι τὴν χάριν, τοὺς ἄθλους σου γεραίρομεν, Ἱερομάρτυς Βλάσιε, αἰτούμενοι διὰ σου, παρὰ Χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον, ἡχὸς ὁ αὐτὸς

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

*Τὰ τυπικά, οἱ Μακαρισμοί, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου ἡ
γ' καὶ στ' ὥδή. Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον ὅρα μηνολόγιον.*

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...